

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΛΟ 98ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Κοιμηθείτε ήσυχoi...

Με την επικύρωση της Συνθήκης Σένγκεν για άλλη μια φορά οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του Κράτους σφίγγουν τον κλοιό γύρω από τον ανυποψίαστο πολίτη. Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αναδύονται μέσα από τις διατάξεις του Σένγκεν που δίδουν προστατεύουν τον πολίτη, τα δικαιώματά του και τις προσωπικές του ελευθερίες, εναντιώνοντάς τον ουσιαστικά στον ξένο εργάτη, πρόσφυγα, μετανάστη. Για άλλη μια φορά με το γνωστό παιχνίδι μεταξύ Κράτους και ΜΜΕ επιτυγχάνεται η παραπληροφόρηση και ο αποπροσανατολισμός του απλού πολίτη ο οποίος λειτουργεί αποκλειστικά και μόνο με γνώμονα τις επιλεγμένες πληροφορίες που το Κράτος του παρέχει.

Η Συνθήκη Σένγκεν επικυρώθηκε τελικά στις 11/6/97 από το ελληνικό κοινοβούλιο με σχετική πλειοψηφία 142 ψήφων. Ογδόντα βουλευτές την καταψήφισαν ενώ 78 απουσίαζαν. Προβλέπεται να τεθεί σε εφαρμογή στις 26/10/97. Μεγάλο μέρος των βουλευτών της ΝΔ τέθηκε κατά της Συνθήκης υποστηρίζοντας ότι η εφαρμογή της πλήττει τις αξίες "του έθνους, του γένους και της φυλής", ότι περιορίζεται η αυτονομία του εθνικού κατασταλτικού μηχανισμού, ότι μέσω των διατάξεων της για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα των, ενταγμένων στο Σένγκεν, κρατών αξύνει τα ήδη υπάρχοντα σε σχέση με την Τουρκία και τις υπόλοιπες βαλκανικές χώρες, προβλήματα της Ελλάδας. Και τέλος ότι, σε οποιαδήποτε απόφαση αφορά τη θρησκεία, η Ελλάδα θα παραγκωνίζεται και η άποψή της δεν θα εισακούγεται αφού αποτελεί τη μοναδική χώρα στην Ευ-

ρώπη με επίσημο θρήσκευμα την ορθόδοξη, ενώ οι υπόλοιπες αποτελούνται από καθολικούς και προτεστάντες. Από την άλλη πλευρά κάποιοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ καταψήφισαν την Συνθήκη με πρόφαση την υπονόμηση των δικαιωμάτων του πολίτη και την προσβολή των ατομικών ελευθεριών του, ενώ ο λόγος ήταν μικροκομματικά κίνητρα εσωτερικής αντιπολίτευσης και συλλογή ψήφων. Ενώ κάποιοι άλλοι προτίμησαν να μην μετέχουν στην ψηφοφορία φοβούμενοι προφανώς να μην χάσουν την ψήφο ούτε από την μεριά των "οπαδών ενάντια στο 666" αλλά ούτε από την μεριά των πολιτών με συνείδηση για το τι αλλαγές θα επιφέρει στη ζωή του πολίτη το Σένγκεν.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πριν ένα χρόνο δήλωνε μέσω του τότε υπουργού Δικαιοσύνης Ε.Βενιζέλου (15/3/96) ότι δεν πρόκειται να κυρώσει τη Σ.Σ. η οποία ήδη εφαρμόζεται σε επτά χώρες. Συγκεκριμένα σε αίτημα βουλευτών της δεξιάς είχε απαντήσει ότι έχουν αλλάξει τα δεδομένα σε σχέση με την Συνθήκη και ότι στις χώρες που εφαρμόζεται έχει ήδη δημιουργήσει διάφορα προβλήματα. Ένα μήνα αργότερα (4/4/96) ήρθε σε αντίφαση με τις προηγούμενες δηλώσεις του λέγοντας ότι όσον αφορά την Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρόκειται για αυτοτελή συνταγματική υποχρέωση με βάση το άρθρο 9 του Συντάγματος. Και ότι δεν πρόκειται να δίνουμε προσχήματα για την αμφισβήτηση των προθέσεων της χώρας και την στάση της σε θέματα όπως η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Τριήμερο εκδηλώσεων της αυτοδιαχειριζόμενης κοινωνικής ραδιοφωνίας

Για έβδομη φορά είμαστε σε θέση να σας προσκαλέσουμε στο τριήμερο εκδηλώσεων, το οποίο φέτος συνδιοργανώνεται απ' τα δύο κοινωνικά αυτοδιαχειριζόμενα ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης Ράδιο Ουτοπία και Ράδιο Κιβωτός στις 20, 21, 22 Ιουνίου στο πάρκο της νέα παραλίας.

Αν και στους περισσότερους/ες από εσάς το τριήμερο του Ιουνίου είναι γνωστό, θέλουμε να ξανατονίσουμε τον χαρακτήρα των εκδηλώσεων που το απαρτίζουν και που είναι σύμφωνος με τις αρχαικές αξίες των συλλογικοτήτων μας. Το περιεχόμενο του τριημέρου εναντιώνεται σε κάθε μορφή εθνικιστικές, ρατσιστικές, σεξιστικές λογικές και πρακτικές. Δεν συνεργαζόμαστε με ιεραρχικές οργανώσεις και με δημιουργούς που εμπορεύονται την έκφρασή τους.

Σκοπός όλων των μέχρι στιγμής τριημέρων είναι τόσο η παρέμβαση στη πόλη όσο και η συνάντηση και επικοινωνία από-

μων και συλλογικοτήτων με αυτόνομο, ριζοσπαστικό, ανατρεπτικό λόγο απ' όλη την Ελλάδα και ενίοτε απ' το εξωτερικό. Με αυτή την έννοια η συμμετοχή του καθενός και καθεμιάς είναι ευπρόσδεκτη και ειδικά στην περίπτωση που άτομα θέλουν να παρουσιάσουν υλικό που έχουν παράγει, επεξεργαστεί η επιλέξει πάνω σε ένα ή περισσότερα θέματα. Γι' αυτό τον λόγο αν η συμμετοχή σας συνίσταται σε κάτι παραπάνω απ' την ατομική σας παρουσία ή θέλετε κάποιου συγκεκριμένου είδους βοήθεια (φιλοξενία, πρακτική βοήθεια για το υλικό ή χώρο στα πάρκο) σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε το γρηγορότερο δυνατό στα τηλ. 031-214272 και φαξ 031-207093 του Ρ.Ουτοπία καθημερινά 5.00-8.00 μ.μ.

με συντροφικούς και φιλικούς χαιρετισμούς

ΡΑΔΙΟ ΟΥΤΟΠΙΑ * ΡΑΔΙΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

Το πρόγραμμα εκδηλώσεων

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ: 7 μ.μ. Ενημέρωση για τους Reclaim the streets 10 μ.μ. Συναυλία, ενώ μετά Προβολή σε μεγάλη οθόνη της ταινίας: "Η χαμένη τιμή της Κατερίνας Μπλουμ"

ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ: 2 μ.μ. Ενημέρωση από σύντροφο από Ολλανδία για την παρέμβαση των αυτόνομων, αναρχικών στην διακυβερνητική συνδιάσκεψη του Αμστερνταμ στα μέσα Ιούνη.

4.30 μ.μ. Συζήτηση με θέμα: "Σεξισμός" 10 μ.μ. Συναυλία (αργά) Προβολή σε μεγάλη οθόνη ταινίας σχετική με την συζήτηση

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ: 2 μ.μ. Ενημέρωση

από τις ομάδες που έχουν καλεστεί στο τριήμερο

απόγευμα Φαγοπότη Θέατρο Δρόμου 6 μ.μ. Συζήτηση με θέμα: "ΜΜΕ, αντί-ΜΜΕ"

βράδυ Προβολή σε μεγάλη οθόνη της ταινίας "Νόαμ Τσόμσκι-Κατασκευάζοντας Συναίνεση"

Καθόλη την διάρκεια του τριημέρου θα υπάρχει έκθεση πολιτικής αφίσας, παρουσίαση της δουλειάς ομάδων και εκπομπών των σταθμών και προβολή σλάντς για την αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνική ραδιοφωνία και για το θέμα των ΜΜΕ.

Τα συγκροτήματα που θα παίξουν: LTS (από Γαλλία) μουσική ομάδα "Ωχρά Σπειροχαίτη" Καρκώ Σμέρνα Αθίγγανοι του σύμπαντος Δρακατόρ

ΣΧΟΛΙΑ

★ Στους σύγχρονους πολέμους δεν προελαύνουν με τανκς, αλλά με δολάρια. Και καθώς ο ΟΤΕ και ο αντίστοιχος ιταλικός οργανισμός, η STET, εξαγόρασαν το 49% της σερβικής τηλεφωνικής εταιρείας, το Ελλάς-Ιταλία-συμμαχία βρήκε εφαρμογή και εκτός Αλβανίας. Τα μόλις 909 εκατομμύρια δολάρια του τιμήματος θα χρησιμοποιηθούν από τον Μιλόσεβιτς για να κερδίσει τις επικείμενες εκλογές.

★ Κατά τα άλλα βέβαια, η βαλκανική συνδιάσκεψη των υπουργών εξωτερικών στη Θεσσαλονίκη φρόντισε να τονίσει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις πρέπει να προχωρήσουν με μεγαλύτερους ρυθμούς. Ανεπίδεκτοι μαθήσεως, δηλαδή, καθώς δεν έχουν καλά-καλά περάσει τρεις μήνες από τότε που διαδηλώσεις, κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις συγκλόνιζαν τη Σερβία, τη Βουλγαρία, τη FYROM και την Αλβανία.

★ Δεν χρειαζόταν όμως οι υπουργοί να επιμείνουν τόσο πολύ στις επενδύσεις. Η πραγματικότητα τους ξεπερνάει. Είναι γνωστό ότι στη βόρεια Ελλάδα, οι εργάτες πηγαίνουν το πρωί της Δευτέρας να πιάσουν δουλειά και ανακαλύπτουν ότι κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου η εταιρεία τους έχει μετακομίσει στη Βουλγαρία ή την Ρουμανία.

★ Και πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι από την κύρωση της συνθήκης Σέγκεν από την Ελλάδα, τα βαλκανικά κράτη αποφάσισαν να εντείνουν τη διασυνοριακή συνεργασία. Μία από τα ίδια, δηλαδή. Σαν πρώτο βήμα της μετατροπής των βαλκανικών κρατών σε υποτελείς δορυφόρους, τα Βαλκάνια μετονομάστηκαν στα χείλη των υπουργών εξωτερικών σε νοτιανατολική Ευρώπη.

★ Είναι πολύ κουραστικό ν' ασχολείσαι μ' αυτά τα θέματα που τόσο εκτενώς έχουν αναλυθεί από τον αστικό τύπο. Επαναλαμβάνεις συνέχεια πράγματα για τα οποία έχουν γραφτεί ποτάμια από μελάνι στα ΜΜΕ. Σαν εφημερίδα, σκεφτόμαστε ν' ασχοληθούμε με τα καλλιστεία που είναι παντελώς άγνωστο σαν θέμα. Πάντως, ανεξάρτητα από όλα αυτά, η "ΑΛΦΑ" αισθάνεται υποχρεωμένη ν' απευθύνει ένα μεγάλο ευχαριστώ στα ΜΜΕ ειδικά για την αναλυτική και

πλούσια ενημέρωση που προσφέρουν για την "ειρηνευτική" δύναμη στην Αλβανία. Σαν ένδειξη ευγνωμοσύνης δε, τους αφιερώνει την φωτογραφία του διπλανού άρθρου...

ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Απέναντι στον χαμένο καιρό...

Οι ιταλοί στρατιώτες (...) με κάθε ευκαιρία κατέφευγαν στη βία. Αρχικά ήθελαν να κάνουν ηλεκτροσόκ στα χέρια των θυμάτων, αλλά, μετά από συμβουλή στρατιωτικού γιατρού, διάλεξαν τα γεννητικά όργανα «γιατί περιέχουν υγρά και είναι καλύτεροι αγωγοί του ηλεκτρικού ρεύματος». (...) τα φοβερά βασανιστήρια ήταν εν γνώσει των αξιωματικών. Το ίδιο και οι εμπρησμοί σπιτιών χωρικών που καταδικάζονταν, είτε γιατί υπήρχαν υποψίες εναντίον τους, είτε έτσι, χωρίς λόγο...

ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΜΑΛΙΑ μέχρι την Αλβανία, η απόσταση αποδείχτηκε πολύ μικρή. Ο εν ψυχρώ εμβολισμός του πλοίου με τους αλβανούς πρόσφυγες από την ιταλική φρεγάτα στην Ανδριατική, πρόσθεσε αρκετές εκατοντάδες νεκρούς στον ακήρυχτο πόλεμο που αποτελεί κάθε "ειρηνευτική" αποστολή. Και αν σε όλους αυτούς τους αμάχους προστεθούν επιπλέον και οι νεκροί -από "τυχαίες εκπυροσκοπήσεις" και "εξοστρακισμούς σφαιρών"- των στρατιωτικών και αστυνομικών αποσπασμάτων, αλλά και των χωρικών που αποφασίζουν να πάρουν το νόμο στα χέρια τους στην ελληνοαλβανική μεθόριο, τότε αποδεικνύεται ξεκάθαρα ότι ο νόμος και η τάξη δεν αποτελούν παρά την επανοργάνωση της ζούγκλας κάτω από την κρατική εξουσία.

Και μέσα σ' όλα αυτά, ψηφίστηκε και το νομοσχέδιο για την καθιέρωση της εναλλακτικής κοινωνικής θητείας. Αδιάφορο, αυτό καθ' αυτό, αποτελεί περισσότερο ένα σύμβολο για τις αδυναμίες του αντιμιλιταρισμού στην Ελλάδα, παρά κάποιο ζήτημα ουσίας. Καθώς ο αντιμιλιταρισμός, αν υπήρχε σε μια ουσιαστική βάση, θα είχε άλλες άμεσες προτεραιότητες. Με πρώτη απ' όλες, την επέμβαση του ελληνικού κράτους στην Αλβανία.

Επειδή αυτό το κείμενο δεν αποτελεί παρά κάποιες σκόρπιες σκέψεις, είναι αναγκαίο να εξηγηθούν κάποια ανεξήγητα. Δεδομένου ότι ούτε συγκροτημένη διαλεκτική αναπτύχθηκε ποτέ, ούτε πραγματικά συγκροτημένη δράση, ακόμη και η ίδια η έννοια του αντιμιλιταρισμού είναι ακαθόριστη, πολύ περισσότερο που μπλέκεται σχεδόν αβεδιάλυτα, όχι μόνο με την έννοια του αντεθνικισμού, αλλά και του αντιιμπεριαλισμού και πάει λέγοντας. Έτσι, τον τίτλο του αντιμιλιταριστή μπορούν να τον διεκδικήσουν οι ολικοί αρνητές στράτευσης, οι αντιρρησίες συνείδησης, όσοι πήραν τρελλόχαρτο, εκείνοι που ονειρεύτηκαν δίκτυα φαντάρων στυλ ρώσικης επανάστασης, αυτοί που υποστήριξαν τη νίκη του Ιράκ στον πόλεμο του Κόλπου, οι σερβόφιλοι μαζί με τους φιλομουσουλμάνους στον εμφύλιο της Γιουγκοσλαβίας, ακόμη και ο Συνασπισμός αγκαλιά με το ΚΚΕ. Και βέβαια, μέσα σ' όλους αυτούς, βρέθηκαν και κείνοι που χρησιμοποίησαν τον αντιμιλιταρισμό σαν εφελτήριο για τους προσωπικούς τους (όχι πολιτικούς) ιδιοτελείς σκοπούς.

Αν κάτι είναι παρανοϊκό στην πρόσφατη ιστορία του ελληνικού αντιμιλιταρισμού, είναι ότι όλα ξεκίνησαν και με τις καλύτερες προθέσεις και με τους πιο ελπιδοφόρους οινούς. Ολικοί αρνητές και αντιρρησίες συνείδησης, που ονειρεύτηκαν να βασιστούν πάνω στην κοινωνική κινητικότητα που υπήρχε στη δεκαετία του '80 (κύρια στη νεολαία), να πολλαπλασιάσουν την πράξη της άρνησης σε εκατοντάδες ανθρώπους -κάνοντας ουσιαστικά αδύνατη οποιαδήποτε καταστολή- και ν' αρθρώσουν για πρώτη φορά βασικά στοιχεία του αντικυριαρχικού λόγου που έλειπαν μέχρι τότε παντελώς. Δεδομένης, τότε, της ύπαρξης ενός έντονου μιλιταρισμού στις δομές του ελληνικού κράτους και του ετεροκαθαρισμού των εσωτερικών και των εξωτερικών σχέσεων του ελληνικού καράτους με τους εθνικούς ανταγωνισμούς και τα μειονοτικά ζητήματα, ο αντιμιλιταρισμός είχε ένα στέρεο υπόβαθρο για να πατήσει. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, η άρνηση στράτευσης, προτάσσοντας μια κινημα-

Ελάχιστοι πριν αρχίσουν τα βασανιστήρια... Μετά από συμβουλή στρατιωτικού γιατρού, ο σομαλός έχει ξεγυμνωθεί και στα γεννητικά του όργανα έχουν περαστεί ηλεκτρόδια. Οι ιταλοί στρατιώτες διασκεδάζουν κατά τη διάρκεια της "ειρηνευτικής" αποστολής στη Σομαλία, πριν από τέσσερα χρόνια. Το όνομα της αποστολής: "Αποκατάσταση της ελπίδας"...

τική στάση απέναντι σε ένα ζήτημα που αφορούσε το 50% του πληθυσμού (πολύ περισσότερο που το τρελλόχαρτο τότε αντιστοιχούσε στο 17% των στρατευσίμων), έμοιαζε αυτονόητη. Πώς και δεν το είχαμε σκεφτεί πιο πριν;

Από τις καλές προθέσεις μέχρι τη πράξη, ο δρόμος, ακόμη και σήμερα, αποδεικνύεται πολύ μακρύς. Δύο πράγματα αποδείχτηκαν καθοριστικά. Το πρώτο, ότι τα κινήματα στα οποία αναφέρονταν οι αρνητές, εντοπιζόνταν περισσότερο στο χώρο του φανταστικού και λιγότερο στην πραγματικότητα. Μετά τον αρχικό ενθουσιασμό, το '87-'88, ο αριθμός των δηλώσεων άρνησης στράτευσης ήταν ελάχιστος τα επόμενα χρόνια. Η κυριότερη τροχοπέδη όμως ήταν ότι οι αρνητές αποδείχτηκαν οι ίδιοι αρκετά αφελείς. Πιστεύοντας ότι τα πράγματα θα λειτουργήσουν λίγο-πολύ από μόνα τους, δεν έκαναν καμιά αξιοσημείωτη συλλογική προσπάθεια για να προωθήσουν το λόγο και την πρακτική τους. Τα αποτελέσματα δεν θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά.

Υπάρχουν πολλά πράγματα που θα μπορούσαν να ειπωθούν σ' αυτή τη κατεύθυνση. Δεν έχει όμως πια ιδιαίτερη σημασία. Αν κάτι θα μπορούσε να κρατήσει κανείς, είναι ότι υπήρξαν περίοδοι που οι εμπειρίες και ο λόγος που είχαν κατακτηθεί συ-

σπείρωσαν εκατοντάδες ανθρώπους με αξιόλογα αποτελέσματα. Ήταν όμως πρόσκαιρο φαινόμενο: εντοπίστηκε κυρίως στην έξαρση του εθνικισμού και στις απανωτές φυλακίσεις αρνητών στράτευσης, χωρίς μετά να υπάρξει η ανάλογη συνέχεια. Και παρόλο που και σήμερα υπάρχουν ομάδες συντρόφων που πεισματικά συνεχίζουν, δεν μπορούν να διασώσουν τη συνολική κατάσταση.

Καθώς το κράτος φαίνεται σήμερα να έχει τραβήξει το χαλί κάτω από τα πόδια μας, μπορεί να υπάρχουν ένα πικρό χαμόγελο στη σκέψη ότι η αναμενόμενη καταστολή θα βρει απέναντί της αποφασισμένους ανθρώπους. Και παρόλο που κάποιοι μπορούν να νιώθουν απογοήτευση, τα πράγματα στο μέλλον θ' αλλάξουν. Κι αυτό δεν είναι ευχή...

Μ.Κ.

Υ.Γ.: Το κείμενο αυτό είναι, πάνω απ' όλα, μια πρώτη απόπειρα αυτοκριτικής, καθώς μου αναλογεί ένα μικρό ή μεγάλο, δεν έχει σημασία -μερίδιο για τη σημερινή πραγματικότητα. Έτσι κι αλλιώς, οποιαδήποτε προσπάθεια μιας συνολικότερης ανάλυσης ή κριτικής αφορά μια συλλογικότερη συζήτηση, που, δέκα χρόνια τώρα, δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη...

★ Ενημέρωση για τη δεύτερη διηπειρωτική συνάντηση στην Ισπανία θα πραγματοποιηθεί στο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος" (Π. Ιωακείμ 13) στη Θεσσαλονίκη, την Τετάρτη 18 Ιουνίου, στις 9.00μμ. Μετά την ενημέρωση θα ακολουθήσει βιντεοπροβολή της ταινίας "Τα όνειρα" του Κουροσάβα.

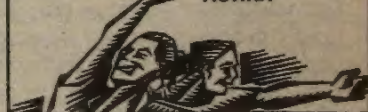
ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ.). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο • ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 98

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Κινητοποιήσεις στον "Ελευθερουδάκη"

Την Τρίτη 2 Ιούνη οι συνάδελφοι στα βιβλιοπωλεία "Ελευθερουδάκης" προχώρησαν σε 3ωρη στάση εργασίας διεκδικώντας:

α) 15% αυξήσεις στους μισθούς και

β) προσλήψεις ώστε να καλυφθούν τα κενά και να σταματήσει η εντατικοποίηση.

Η στάση εργασίας είχε μεγάλη επιτυχία. Τα ποσοστά συμμετοχής, ιδιαίτερα στα καταστήματα της Πανεπιστημίου και του Συντάγματος, ήταν πολύ υψηλά. Επιτυχία είχε και η ενημέρωση των πελατών, με προκύρυνση που κυκλοφόρησε το σωματείο των εργαζομένων στον "Ελευθερουδάκη".

Την Παρασκευή 6 Ιούνη οι συνάδελφοι προχωρούν και σε νέα στάση εργασίας, μιας και η αδιαλαξία της εργοδοσίας, παραμένει. Η παραπέρα στάση τους θα καθο-

ριστεί σε Γενική Συνέλευση.

Τα αφεντικά μιλούν για κέρδη και ζημιές.

Εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές

Το σύνθημα αυτό έχει προβληθεί πολύ έντονα, τους τελευταίους μήνες, από το σύλλογό μας. Πιστεύουμε ότι η εμπειρία από τον "Ελευθερουδάκη" επιβεβαιώνει τη σημασία του. Στον "Ελευθερουδάκη" όπως και σε κάθε επιχείρηση, μικρή ή μεγάλη (του κλάδου μας ή γενικότερα), το σταθερό μοτίβο της εργοδοσίας είναι: "δύσκολοι καιροί", "δεν πάμε καλά", "η επιχείρηση κλονίζεται", "κουράγιο, δε βλέπετε τι γίνεται στην αγορά", "δεν αντέχουμε να δόσουμε αυξήσεις" κ.ο.κ.

Αυτό που δεν σκέφτονται τα αφεντικά είναι το αν οι εργαζόμενοι αντέχουν με τους μισθούς πείνας, με τις αυξήσεις κοροϊδία (4,5 + 3,5%), με τα απάνθρωπα ωράρια,

Μιλήστε, σύντροφοι, μιλήστε, πολεμήστε για μια ζωή που δεν τη ζείτε, για να μη μείνει μόνο το παρόνοιο.

Αγαπήστε, σύντροφοι, αγαπήστε τους άλλους αλλά κυρίως τον εαυτό σας γιατί μόνο έτσι θα ζείτε και θα αγωνιστήτε.

Δεν είμαστε πρωτοπορεία, σύντροφοι. Ίσως είμαστε η τελευταία τρύπα του ζουρνά. Ίσως εμείς να έχει αλλοτριωθεί περισσότερο η εξουσία. Μένουμε στα μπουκάλια, στις αφίσες, στα έντυπα. Αλλά έχουμε χάσει το νόημα! Η επαφή, η αγάπη, η αλληλεγγύη, η ίδια μας η ζωή. Ξεπουληθήκαμε σύντροφοι, όπως και αυτοί που περιφρονούμε, για ένα κοστούμι. Μόνο που το δικό μας είναι μαυροκόκκινο, αλλά σύντροφοι... παραμένει κοστούμι.

Έχει χαθεί η φαντασία, σύντροφοι, και δεν βλέπουμε το δάσος, ίσως γιατί το δέντρο που βρίσκεται μπροστά προσδίδει επαναστατικότητα περισσότερη!

Γιατί, σύντροφοι, πριν απαλλωτριώσουμε τις τράπεζες, τα εργοστάσια, τη γη πρέπει οι ίδιοι να απαλλωτριωθούμε. Γιατί για να μιλάμε για ελευθερία πρέπει να είμαστε οι ίδιοι ελεύθεροι.

Γιατί δεν είμαστε elit, σύντροφοι, είμαστε ζητιάνοι, πούτανες, άστεγοι, πρόσφυγες, φυλακισμένοι, σκατήδες και σαν τέτοιτοι πρέπει να ζούμε και να δούμε σαν πραγματικό περιθώριο. Να μην δεχόμαστε να μας περιθωριοποιούν. Να αυτοπεριθωριοποιηθούμε με τη ζωή και τον τρόπο σκέψης μας. Επειδή θα είμαστε ελεύθεροι, άνθρωποι, σύντροφοι, και όχι επαναστατικά ρυθμισμένες μηχανές. Να αναδείξουμε τη διαφορετικότητα μας προοιώντας την ένταση σε όλα τα επίπεδα. Να απορίψουμε την κυρίαρχη ηθική και τον πολιτισμό τους, τα στάδια, την εσωστρέφεια.

Να ξυπνήσουμε, σύντροφοι, και να ζήσουμε το όνειρο καθημερινά σαμποτάροντας, κάνοντας έρωτα στους δρόμους, φτύνοντας, μιλώντας, φωνάζοντας, τραγουδώντας, παίζοντας, χτυπώντας, καίγοντας. Να βγούμε απ' τα κλουβιά

την εντατικοποίηση, τη συνεχή αφαίρεση κατακτήσεων, την ακρίβεια, την ανεργία... Και γιατί να το σκεφτούν άλλωστε; Τα αφεντικά νοιάζονται μόνο για τα κέρδη τους.

Απόσπασμα από προκήρυξη του συλλόγου υπαλλήλων βιβλίου, χάρτου και γραφικών τεχνών.

"Το βιβλιοπωλείο είναι σαν το ποδήλατο. Αν σταματήσεις πέφτεις. Επομένως πρέπει να σκέφτεσαι καινούρια πράγματα και διαφορετικά. (...) Θα κάνουμε το παν να μην αυτοκαταργηθούμε, να παραμείνουμε δυνατόι και να μη χάσουμε ευκαιρίες".

Από πρόσφατη συνέντευξη των αδελφών Σοφία και Μαρίνα Ελευθερουδάκη σε περιοδικό life-style.

μας, σύντροφοι!

Να πίνουμε τη φύση, σύντροφοι, να πίνουμε πολύ, μήπως και η μαστούρα δε φύγει μετά από λίγο αλλά γίνει η ζωή μας. Έτσι "μαστουρωμένοι" (από τις ιδέες μας, την ομορφιά μας, το χάσις), ελεύθεροι και ζωντανοί να φτιάξουμε ένα πελώριο καζάνι και το μαγικό βοτάνι μας να γίνει σύμφερο και να βρέξει σ' ολόκληρο τον κόσμο. Και όπως χορεύουμε και τραγουδάμε, σύντροφοι, πιασμένοι χέρι-χέρι, τα γέλια μας να αντιχτήσουν σ' ολόκληρο τον κόσμο, σ' ολόκληρη την "Αγέλαστη Πολιτεία".

Και προπάντων, σύντροφοι, όταν ακούμε Άσιμο να μην κοκκινίζουμε γιατί στο χέρι μας είναι να αναφέρεται σε άλλους, για να μην αποδειχθεί η επανάσταση ένα όνειρο, σαν ξεχασμένα να τελειώσουν παραμύθια.

Και ίσως να αξίζει μόνο που τολμάμε

Καλό κουράγιο, σύντροφο, και προπάντων να μην κοκκινίζουμε... Venceremos!

Κ.Δ. - Κ.Β.

Comandante Nestor Cerpa
Cartolini...ΠΑΡΩΝ!

Comando Edgar Sanchez ...
ΠΑΡΩΝ!

Αντάρτης Χρήστος Τσουτσουβής
... ΠΑΡΩΝ!

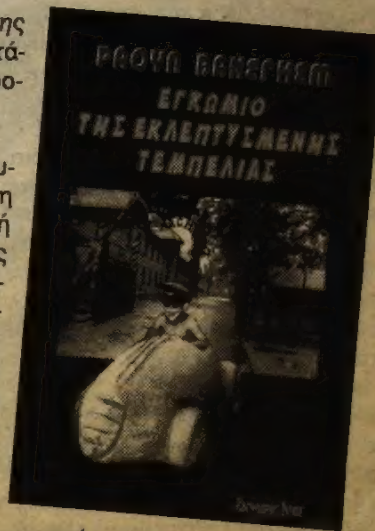
Διευκρίνιση: Για τυχόν παρεξηγήσεις του συνολικού νοήματος του κειμένου είναι ανάγκη να διευκρινιστεί ότι σε καμιά περίπτωση δεν παραμερίζεται η σημαντικότητα του κοινωνικού αγώνα. Αντίθετα, η εσωτερική απελευθέρωση και η αυτογνωσία λειτουργούν ανάλογα με την τοποθέτηση, έμπρακτη και θεωρητική, όσον αφορά την αναρχική δράση. Γιατί, οποιοσδήποτε δεν είναι ελεύθερος ή δεν οδεύει προς την ατομική απελευθέρωση (αν και είναι αδύνατο να επιτευχθεί απόλυτα υπό συνθήκες καταπίεσης) δεν μπορεί με τις εσωτερικές δυναμικές που έχει αναπτύξει να συμμετάσχει στον κοινωνικό αγώνα ως αναρχικός, δηλαδή να προωθήσει τον κοινωνικό πόλεμο αναρχικά, αδιάλλακτα, επιθετικά. Για την πάνανθρώπινη απελευθέρωση, για την ΑΝΑΡΧΙΑ!

"Αντιδράσεις" για τον κοινωνικό διάλογο

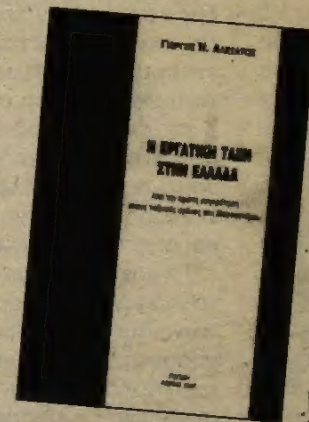
Συγκέντρωση για την τιμή των όπλων πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη το απόγευμα στην πλατεία Κάνιγγος από την πλήρως ελεγχόμενη από το ΚΚΕ συντονιστική επιτροπή σωματείων Αθήνας ενάντια στον λεγόμενο "κοινωνικό διάλογο". Μια συγκέντρωση χωρίς καμιά κοινωνική δυναμική που πραγματοποιήθηκε μετά βίας ένα μήνα μετά την έναρξη του κοινωνικού διαλόγου (ισα-ισα για να δείξει το ΚΚΕ ότι το προεκλογικό του σύνθημα "αντεπίθεση λαέ" το κάνει πράξη. Είναι εμφανής η αδυναμία και η αναποτελεσματικότητα των σημερινών θεομοθετημένων σωματείων να εμπνεύσουν τους εργαζόμενους, την στιγμή που σήμερα πλήττονται από την πιο βάρβαρη εκδοχή του καπιταλιστικού, πέρα από τα κομματικά τους μέλη, και αυτά με δυσκολία. Είναι ακόμα όμως πιο εμφανής η απουσία μιας ορατής απελευθερωτικής προοπτικής, παρ' όλο που ο κόσμος έχει μπουχτίσει από τα κομματικά και συνδικαλιστικά παχνίδια. Η αγανάκτησή του όμως εκφράζεται ατομικά, λείπει η συλλογική διάθεση αντίστασης. Αξίζει πάντως τον κόπο να αγωνισθεί κανείς για αυτό.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

Ραούλ Βανεγκέμ: "Εγκώμιο της εκλεπτυσμένης Τεμπελιάς", μετάφραση: Αλέξανδρος Ζαγκούργου.

Η τεμπελιά είναι μέσω και ευκαιρία για δημιουργική δράση και απόλαυση του εαυτού, ή μέσο νοητικής αποσάθρωσης και αυτοεκμηδενισμού; Η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα αποτελεί το αντικείμενο του μικρού αυτού βιβλίου, όπου ο συγγραφέας, με τη γνωστή γλαφυρότητα και οξυδέρκεια του καταρίπτει με τρόπο καταλυτικό το ψευδές δίλημμα εργασία ή τεμπελιά, αναδεικνύοντας τη δεύτερη στην πραγματική της διάσταση. Με τα δικά του λόγια: "Η τεμπελιά είναι απόλαυση του εαυτού ή δεν είναι τίποτα. Μην ελπίζετε να σαν παραχωρηθεί από τα αφεντικά σας ή απ' τους Θεούς τους. Την προσεγγίζουμε όπως το παιδί, μέσω μιας φυσικής τάσης, ν' αναζητούμε την απόλαυση και να παρακάμπουμε ό,τι της εναντιώνεται... Να τελειώνουμε λοιπόν με τη σύγχυση που ταυτίζει την τεμπελιά του σώματος με την πνευματική μαλάκυνση που ονομάζεται νωθρότητα του πνεύματος - λες και το πνεύμα δεν είναι η αλλοτριωμένη μορφή της συνείδησης του σώματος... Όταν η τεμπελιά δεν θα τρέφει παρά την επιθυμία να ικανοποιεί τον εαυτό της, θα περάσουμε σ' ένα πολιτισμό όπου ο άνθρωπος δεν θα είναι το προϊόν μιάς εργασίας που παράγει το απάνθρωπο".

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΛΕΞΑΤΟΣ: "Η εργατική τάξη από την πρώτη συγκρότηση, στους πρώτους αγώνες του μεσοπολέμου"

Καθώς η επίθεση του κεφαλαίου βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, ένα βιβλίο για την ιστορία της εργατικής τάξης στην Ελλάδα δε μπορεί παρά να προκαλεί το ενδιαφέρον. Ακριβώς γιατί η ιστορική μνήμη είναι ένα όπλο απαραίτητο στον αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Το βιβλίο που κυκλοφορεί αυτές τις μέρες είναι καρπός πολύχρονης εργασίας κάποιου που, ως οικοδόμος, εντάσσεται στην εργατική τάξη. Κι η ένταξη αυτή δίνει τη δυνατότητα ώστε το βάρος να πέφτει κυρίως στην κοινωνική διαμόρφωση της τάξης και μετά απ' αυτήν να γίνονται αναφορές στο εργατικό κίνημα.

Ιδιαίτερη ενδιαφέρουσα παρουσιάζει η ιστορική διερεύνηση των όρων αντίστασης των ανεξάρτητων παραγωγών απέναντι στην προλεταριοποίηση, στην υπαγωγή στο καθεστώς της μισθωτής εργασίας. Όπως κι οι αναφορές στο λαϊκό πολιτισμό, έκφραση καθημερινής αντίστασης στον "επίσημο πολιτισμό" της άρχουσας τάξης.

Παραπέρα η αναζήτηση των όρων που επέτρεψαν στην εργατική τάξη να συγκροτήσει το κίνημα της, να βγει στο ιστορικό προσκήνιο, να απειλήσει την κυριαρχία του κεφαλαίου. Και των λόγων που επέτρεψαν το "μπλοκάρισμα" του κινήματος, μέσω της σταλινοποίησης της πολιτικής καθοδήγησης του.

Ανεξαρτήτως πολιτικο-ιδεολογικών συμφωνιών ή διαφωνιών, γενικότερων ή επίμετρων, το βιβλίο αξίζει να διαβαστεί, ως η πρώτη απόπειρα να προσεγγιστεί το εργατικό κίνημα της Ελλάδας μέσα από την ιστορική διαμόρφωση και διαδρομή της ίδιας της εργατικής τάξης.

Πρόταση για μια συνάντηση...

Εχοντας συμπληρώσει εννιά μήνες ζωής αναρωτιόμαστε αν όσα στοχεύαμε όταν ανοίγαμε (ή ήρθαμε αργότερα σε) αυτό το στέκι πραγματοποιήθηκαν ή έστω βρίσκονται στο σωστό δρόμο. Δεν ξεκινήσαμε από το μηδέν, αφού αντλούμε την έμπνευσή μας από την ιστορία του κινήματος στο παρελθόν, από τις προσπάθειες για τη δημιουργία ελευθεριακών σχέσεων και δομών, από την εμπειρία του αγώνα για τη δημιουργία ενός καινούριου κόσμου που χτίζεται στα συντρίμια του παλιού.

Μπορεί ακόμα να μην έχουμε κατακτήσει κοινές θέσεις (και όταν λέμε θέση δεν αναφερόμαστε σε αναμασμένα ιδεολογήματα αλλά στην έμπρακτη θετική δράση) σε όλα τα ζητήματα που απασχολούν όποιον τον καίει η φλόγα της αναζήτησης της ελευθερίας. Δεν έχουμε ακόμα απαντήσει έμπρακτα στη μισθωτή σκλαβιά, στην καθημερινή μας εκμετάλλευση, στον милитарισμό και την καταστολή, στις διαμεσολαβημένες εξουσίες, στη κυριαρχία των μίντια κλπ. Έχουμε πετύχει όμως μέχρι τώρα την αντιπληροφόρηση σε τοπικό επίπεδο γύρω από αυτά τα ζητήματα με τη διάθεση έντυπου υλικού, με συζητήσεις που προωθούν τη γνωριμία και την ανταλλαγή απόψεων, με εκδηλώσεις που φέρνουν σε επαφή τους ανθρώπους με τις απελευθερωτικές ιδέες.

Δεν αποτελούμε πολιτική ομάδα με συνολική αντιληψή αφού ο καθένας/μία έχει διαφορετικές επιλογές, προσωπικές και πολιτικές. Ενωνόμαστε στη βάση κοινών συμφωνιών ξεκινώντας από τον κοινό στόχο της δημιουργίας ενός πεδίου συνάντησης και επαφής που θα λειτουργεί σαν θερμοκήπιο για την καλλιέργεια και άνθιση των απελευθερωτικών ιδεών και πρακτικών της αλληλεγγύης, της αυτοοργάνωσης, της αντίστασης.

Προσανατολιζόμαστε στον καθημερινό αγώνα για:

- αυτοοργάνωση της καθημερινότητας ενάντια στη βιομηχανία του ελεύθερου χρόνου
- ανάδειξη της δημιουργικότητας του καθενός/μίας και το ξεπέρασμα των ρόλων που επιβάλλει η πραγματικότητα της κυριαρχίας
- εναντίωση στο εμπόρευμα σαν κυρίαρχη σχέση στην κοινωνία με την προσπάθεια για ξεπέρασμά του
- άρνηση της κάθε λογής εξουσίας και επιβολής, αντιεραρχικές σχέσεις και μορφές οργάνωσης.

Η νέα πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, με τη δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενων στεκιών, κοινωνικών κέντρων και ελεύθερων χώρων, θέτει τις βάσεις για τη δημιουργία ενός κινήματος που θα συσπειρώσει περισσότερο κόσμο και νέα εγχειρήματα. Ένα κίνημα που θα συμμετέχουν όλοι όσοι πιστεύουν και εργάζονται για τη δημιουργία του καινούριου κόσμου και την καταστροφή του παλιού. Αναδεικνύοντας μέσα από την πράξη την κοινωνία που οραματιζόμαστε (αντί να χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο είναι καλύτερα να βρεις έναν τρόπο και να αρχίσεις να τον κρεμίζεις) αλλά και χωρίς να χάνει τον αγωνιστικό και αντιεξουσιαστικό του προσανατολισμό κινδυνεύοντας να καταλήξει στον εναλλακτισμό και την αφομοίωση (αν δεν καταστρέψεις αρκούμενος στα ψίχουλα που σου αφήνει ο καπιταλισμός να μαζέψεις θα σε καταστρέψουν πριν προλάβεις να το καταλάβεις).

Ένα τέτοιο κίνημα δεν μπορεί να γίνει από τη μια μέρα στην άλλη και ο χαρακτήρας του θα είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων ζυμώσεων και συλλογικών διαδικασιών. Ευελπιστούμε ότι αποτελούμε -όπως πιθανόν και εσείς- έναν από τους αρχικούς πυρήνες που μπορεί να γίνουν οι σπορείς αυτού του δέντρου της ελπίδας που ανθίζει. Επειδή όμως αυτή τη στιγμή η Εξουσία συνεχίζει να σχεδιάζει και να πραγματοποιεί την οριστική εξόντωση του Ανθρώπινου πρέπει και εμείς να σχεδιάσουμε και να πραγματοποιήσουμε την Αντίστασή μας. Επειδή βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο ιστορικό σημείο για την επιβίωσή και -κυρίως- την επέκταση των ελεύθερων χώρων και αυτό θα το πετύχουμε με όπλα την Ενότητα και την Αλληλεγγύη, και επειδή αυτό δεν γίνεται μέσα από ένα φύλλο χαρτί θεωρήσαμε καλό να πάρουμε την πρωτοβουλία για μια πρώτη συνάντησή.

Ο χώρος και ο χρόνος της συνάντησης θα επιλεγεί μετά από τις απαντήσεις που θα δοθούν σ' αυτή την προ-πρόσκληση. Το κάθε στέκι ή κοινωνικό κέντρο μπορεί να στείλει ένα κείμενο που θα απαντάει στην πρόσκληση αυτή, δηλώνοντας το χαρακτήρα του, τις επιδιώξεις του και τη στάση σχετικά με θέματα όπως το αντιεμπορευματικό, τον τρόπο εσωτερικής οργάνωσης κτλ. Επίσης, καλό θα είναι να προταθούν πιθανοί χώροι και ημερομηνίες για τη συνάντηση, θέματα προς συζήτηση και γενικώς το πως φαντάζεται ο καθένας τη συνάντησή αυτή. Μέχρι τέλη Ιουνίου θα πρέπει να δρομολογηθεί η πρώτη αυτή συνάντηση.

Θα μπορούσε η συνάντηση να περιλαμβάνει κατ' αρχάς:

- Εισηγήσεις των στεκιών και κοινωνικών κέντρων που θα προσπαθούν να αποσαφηνίσουν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του καθενός
- Προοπτικές δημιουργίας ενός κινήματος και ρόλος του στην υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης
- Πρακτικά προβλήματα και συζήτηση για την κοινή αντιμετώπισή τους
- Διερεύνηση και -ελπίζουμε- δημιουργία μιας κοινής βάσης στόχων και επιθυμιών πάνω στην οποία θα χτίσουμε μια κοινή πορεία αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και κοινής δράσης

Μερικοί άμεσοι προτεινόμενοι στόχοι:

- Διάδοση πληροφοριών και τεχνικών
- Άμεση επικοινωνία σε ζωτικά θέματα για

την ύπαρξη άμεσης αλληλεγγύης όταν υπάρξει ανάγκη (π.χ. Κοινωνικό Κέντρο Πάτρας)

- Από κοινού διοργάνωση εκδηλώσεων και παρεμβάσεων
- Στήριξη κοινωνικών παρεμβάσεων που αναλαμβάνουν άλλα στέκια/κοινωνικά κέντρα, τόσο κατά τη διάρκειά τους όσο και σε περίπτωση καταστολής τους
- Παροχή βοήθειας σε νέα εγχειρήματα και, κυρίως, την προσπάθεια να εμπνευστούν άλλοι άνθρωποι τέτοια εγχειρήματα στο χώρο τους.

Αυτή η συνάντηση θα είναι αποτυχία για όποιον/α νομίζει ότι μπορεί να δώσει ολοκληρωμένες απαντήσεις, αφού απλά κάνει το πρώτο βήμα, προσφέροντας μας τη δυνατότητα να συναντηθούμε, να γνωριστούμε και να δούμε που συμφωνούμε και που διαφωνούμε. Η συνέχεια θα καθοριστεί από τους συμμετέχοντες στη συνάντηση. Πάντως έχουμε στο μυαλό μας να συνεχίσουν αυτές οι συναντήσεις π.χ. μια φορά το μήνα σε διαφορετικό κοινωνικό κέντρο.

Η ένωση των επιθυμιών μας ενάντια στους προκατασκευασμένους ρόλους και τρόπους ζωής, είναι ο μόνος δρόμος που θα μας οδηγήσει προς την ελευθερία. Ας τον περπατήσουμε μαζί.

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι

Άνω-Κάτω Πάτησιών, Ιούνιος 1997

T.Θ. 31827, ΑΘΗΝΑ 10035, ΓΗ

Κοιμηθείτε ή συχιοι...

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Για την εφαρμογή της Συνθήκης υπήρχαν δύο προϋποθέσεις:

- α) Η ψήφιση του Νόμου για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και
  - β) Η εξασφάλιση τεχνολογικού εξοπλισμού.
- Στις 10 Μαρτίου 1997 ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για την προστασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που προϋποθέτει για την επικείμενη ψήφιση της Συνθήκης. Η τεχνική υποδομή είχε ήδη αρχίσει πριν την κύρωσή της. Όλα αυτά έδειχναν ότι βρισκόμαστε προ τετελεσμένων γεγονότων.

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης έχει ήδη εξασφαλίσει την τεχνολογική υποδομή και τροφοδοτεί με στοιχεία τα μηχανήματα του ενσύρματου Δικτύου Σένγκεν τα οποία έχουν τοποθετηθεί στο μέγαρο της Κατεχάκη. Τα ραδιοδίκτυα της θα είναι συμβατά, κρυπτοφωνημένα με αποτέλεσμα οι συνεννοήσεις να είναι ασφαλείς και αποτελεσματικές.

Τα μηχανογραφικά συστήματα διάφορων Υπουργείων βελτιώνονται ενώ στο μέλλον θα αγοράσουν σκάφη για την καλύτερη προστασία των θαλάσσιων συνόρων. Οι 42 από τις 98 πύλες εισόδου στην Ελλάδα έχουν μηχανοοργανωθεί στα πρότυπα Σένγκεν πριν καν την κύρωσή της και οι αστυνομικοί και τελωνειακοί υπάλληλοι επιμορφώνονται ώστε να ανταπεξέλθουν στις νέες συνθήκες ελέγχου. Οι δαπάνες για τον τεχνολογικό εξοπλισμό έχουν φτάσει το 1,5 δις.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών (ΔΣΑ) υποστήριζε ότι γίνεται αυθαίρετη αξιολόγηση από μόνον από ανελεύθερα όργανα, ως "υπόπτον" με "ενδείξεις" ή "υπόνοιες" ότι μπορεί να διαπράξουν κάποιο αδίκημα. Έτσι αναιρούνται όλα αυτά τα οποία υποτίθεται ότι ισχύουν με βάση το Σύνταγμα σε σχέση με την αρχή του δικαίου. Ο ΔΣΑ ζήτησε να γνωμοδοτήσει στη διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή για το Σένγκεν αλλά τα δύο μεγάλα κόμματα απέρριψαν την πρότασή του.

Η ελληνική βουλή αγνόησε και τις θέσεις

του ΔΣΑ αλλά και την έκθεση της επιτροπής πολιτικών ελευθεριών και εσωτερικών υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη λειτουργία και το μέλλον της Σένγκεν. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή διαπιστώνεται κατά λέξη ότι υπάρχουν "συλλήψεις ανθρώπων οι οποίοι έχουν περιληφθεί άνευ λόγου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν" και γι' αυτό ζητείται η λήψη μέτρων προς αποφυγή παρόμοιων περιστατικών, και ακόμη πως "η συγκεκριμένη υλοποίηση της Αστυνομικής συνεργασίας οδηγεί σε νομική ανασφάλεια, έλλειψη διαφάνειας και μη ελέγξιμες πρακτικές στον εν λόγω τομέα". (10/6/97).

Η Συνθήκη του Σένγκεν είναι ένας ακόμα κατασταλτικός μηχανισμός που προετοιμάζει τα κράτη και τις κυβερνήσεις τους για την αντιμετώπιση των κοινωνικών εκρήξεων που ήδη έχουν ξεσπάσει στην Ευρώπη.

Οι χώρες του Σένγκεν θέλουν να ελέγξουν τον υποτιθέμενο εσωτερικό εχθρό δηλαδή τους ίδιους τους πολίτες τους οι οποίοι είναι πιθανό να απειλήσουν τη Δημόσια Τάξη και ασφάλεια με τις ιδέες τους και τον αγώνα τους για τα δικαιώματά τους και τις ελευθερίες τους.

Όλοι αυτοί που μας εξουσιάζουν και αποφασίζουν για τις τύχες μας, για άλλη μια φορά έδειξαν το πραγματικό τους πρόσωπο υπερψηφίζοντας μια συνθήκη η οποία θα στενέψει ακόμα περισσότερο τα όρια της οποιασδήποτε ελευθερίας μας.

"Ρέκβιεμ"

Τα κείμενα που ακολουθούν αποτελούν τις εισηγήσεις για τις συζητήσεις που θα πραγματοποιηθούν στα πλαίσια του τριήμερου των δύο αυτοδιαχειριζόμενων κοινωνικών ραδιοσταθμών στη Θεσσαλονίκη.

Συζήτηση για το σεξισμό

Ορισμός του σεξισμού

Η εισαγωγή της ομάδας που επεξεργάστηκε το θέμα θα ξεκινήσει με τον ορισμό της έννοιας του σεξισμού (αποσαφήνιση του όρου)

Σύντομη ιστορική αναδρομή του διαχωρισμού των ανδρών με βάση το φύλο

Ο καθορισμός των χαρακτηριστικών (βιολογικών και κοινωνικών) που αποδίδονται στα φύλα και η ιεράρχησή τους θα ειπωθούν σε μια σύντομη ιστορική αναδρομή μέσα από τις έννοιες της "μητριαρχίας" και "πατριαρχίας"

Θέση του ζητήματος του σεξισμού στον αγώνα για τη συνολική ανατροπή των κυρίαρχων δομών και σχέσεων

Ο αγώνας ενάντια στο σεξισμό είναι μέρος του τρίπτυχου του συνολικού αγώνα ενάντια στο ρατσισμό και την οικονομική εκμετάλλευση και αποτελεί ισοβαρές ζήτημα για την ανατροπή της κοινωνικής καταπίεσης και ανισότητας. Ο διαχωρισμός με βάση το φύλο θεωρείται πρωταρχική αντίθεση. Πολυπλοκότητα των μορφών της κυριαρχίας έτσι όπως συντίθεται πάνω στις διακρίσεις με βάση το φύλο, τη φυλή και την ταξική θέση. Διαφορετικοί τρόποι που βιώνονται τα είδη της κυριαρχίας.

Θεσμοί

Επόμενο στάδιο στην ανάλυσή μας θα αποτελέσει μια ψηλάφηση των θεσμών που συντηρούν και αναπαράγουν το κοινωνικό διαμοιρασμό ευθυνών, εμπειρίας και γνώσης με βάση το φύλο στην καπιταλιστική κοινωνία. Θεσμοί μέσα στους οποίους γίνεται η μεταβίβαση της κοινωνικής κληρονομιάς (ιεραρχία, κοινωνική καταπίεση, κυριαρχία), όπου από την πλευρά του ατόμου αποτελεί την ταύτιση με το κοινωνικό σύνολο και την εσωτερικεύση των κανονιστικών προτύπων.

Η σημειολογία της καθημερινότητας:

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Προτάσεις για δύο συζητήσεις

γλώσσα, στερεότυπα, διαμόρφωση σεξουαλικών επιλογών και συμπεριφορών (ομοφυλοφιλία), πορνογραφία, κόμικς, σεξουαλική παρενόχληση, βιασμός, αντισύλληψη, έκτρωση

Σημαντική για μας θεωρείται η μεταφορά του θεωρητικού σχήματος του κοινωνικού καθορισμού των δύο φύλων και των σχέσεων εκμετάλλευσης στο καθημερινό, βιωματικό επίπεδο. Εξετάζεται ο διαχωρισμός του δημόσιου από τον ιδιωτικό βίο και ο δεύτερος γίνεται αντικείμενο ανάλυσης. Οι σχέσεις εξουσίας έτσι όπως διατρέχουν την καθημερινή ζωή.

Μεταφορά του συναολικού κοινωνικού στο μικρόκοσμο:

Ισοτιμη συμμετοχή/έλλειψη συμμετοχής γυναικών στις διαδικασίες, διαμόρφωση ηθικού κώδικα συμπεριφορών, αναπαραγωγή στερεότυπων στο ευρύτερο φάσμα των σχέσεων

Το τμήμα αυτό αποτελεί για την ομάδα που έχει αναλάβει να αναπτύξει το θέμα ως το κεντρικό ζήτημα στο οποίο θα θέλαμε να επικεντρωθεί η συζήτηση. Αντικείμενο ανάλυσης είναι ο τύπος των σχέσεων ανάμεσα στα δύο φύλλα μέσα στα πλαίσια των διαδικασιών και στις προσωπικές σχέσεις που αναπτύσσονται στο περιθώριο αυτών. Εξετάζεται η ισοτιμία συμμετοχής και τα πρότυπα στο τρόπο συμμετοχής στις πολιτικές διαδικασίες. Ποιοί είναι οι τρόποι ένταξης και αποδοχής ανδρών-γυναικών μέσα στα στενά πλαίσια των πολιτικών διαδικασιών αλλά και στο σύνολο των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται. Ανάγκη αναγνώρισης των διαφορετικών ειδών εντάσεων κοινωνικών πιέσεων και κριτικής που ασκούνται στα μέλη των συλλογικοτήτων ανάλογα με το φύλο τους (και την ταξική τους θέση) από το ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο. Τι κριτική ασκείται και τι είδους στήριξη στις προσωπικές επιλογές των ατόμων. Συνειδητοποίηση των μορφών καταπίεσης από τα υποκείμενα. Αναγνώριση των σεξιστικών δομών καταπίεσης από το σύνολο των μελών και των συλλογικοτήτων. Δραστηριοποίηση για την ανατροπή τους. Εμπλουτισμός της κριτικής που ασκείται στις ευρύτερες κοινωνικές δομές

Μέσα μαζικής μετάδοσης εντολών

Μέσα σε μια περίοδο που ο τελευταίος υπάκουος δούλος του συστήματος από τα στελέ-

χη της πολιτικής διαχείρισης ως τα μεγάλα ονόματα του δημοσιογραφικού κυκλώματος δεν διστάζουν να κατακεραυνώσουν τα ΜΜΕ και τον ρόλο τους. Ίσως να φαίνεται άσκοπη, η προσπάθεια ερμηνείας του φαινομένου ΜΜΕ όπως και η προσπάθεια προσδιορισμού της στάσης μας τόσο απέναντί τους όσο και απέναντι στην "αντι" πληροφόρηση και τα χαρακτηριστικά της.

Παρόλα αυτά και για λόγους που στη συνέχεια θα εξηγηθούν αυτό θα επιχειρηθεί.

Η ερμηνεία του ΜΜΕ φαινομένου εντάσσεται σε μία συνολική προσπάθεια ερμηνείας της κοινωνικής πραγματικότητας, της πραγματικότητάς μας δηλαδή. Ερμηνεία που θεωρούμε σαν το αρχιμήδείο "ακίνητο σημείο", που μόνο πάνω της μπορεί να σταθεί η οποιαδήποτε προσπάθεια κοινωνικού μετασχηματισμού.

Εδώ, και αντίθετα από αρκετούς δαιμονολογίζοντες, θέλουμε να τονίσουμε ότι δεν θεωρούμε με κανένα τρόπο την πραγματικότητα σαν μια αποκλειστικά ΜΜΕ κατασκευή. Το υπάρχον ούτως ή άλλως καταφέρει να αναπαράγει τον εαυτό του για αρκετούς λόγους και μέσα από όλες του τις διαδικασίες, αρκετές μάλιστα απ' αυτές ξεχωρίζουν ως οι κυρίαρχες σ' αυτή τη κατασκευή-αναπαραγωγή. Η ήττα από τη μια του εργατικού κινήματος σαν κίνημα που θα απελευθέρωνε την ιστορία και η μετατροπή του σε ρυθμιστικό θεσμό της καπιταλιστικής κοινωνίας, όσο και η ήττα-αφομοίωση των κινημάτων ριζοσπαστικής αμφισβήτησης του 60 είναι ένας από τους λόγους που επέτρεψαν τον μονόλογο της κυριαρχίας, την κυριαρχία ως μονόλογο. Η πολεοδομία σαν μια από τις οργανωμένες δυνάμεις της αποξένωσης, σαν ένα από τους τρόπους ολοκληρωτικού αισθητηριακού καθορισμού λειτουργήσε και λειτουργεί ένας από τους κεντρικούς παράγοντες της κατασκευής της κοινωνικής μας πραγματικότητα μισθωτή εργασία ως σχέση που καταστρέφει την ανθρώπινη δημιουργικότητα επιτρέπει την ολοκληρωτική απώλεια του ελέγχου του ανθρώπου πάνω στα προϊόντα της εργασίας του, πάνω στην κατασκευή δηλαδή του υλικού κόσμου ως σχέση που μετατρέπει τον άνθρωπο από δημιουργό σε εμπόρευμα-προϊόν της παραγωγής, ως σχέση που οπλίζει με τεράστιες υλικές δυνάμεις τους εχθρούς της κοινωνικής χειραφέτησης λειτουργεί με κεντρικό τρόπο πάνω στην κατασκευή της κοινωνικής πραγματικότητας.

Παρόλα αυτά και παρά την δυσκολία να μιλήσεις για κάποιον από τους κεντρικούς κατασκευαστές της πραγματικότητας ξεχωριστά από τους υπόλοιπους, εντούτοις και λόγω ιδιαιτεροτήτων των ΜΜΕ αυτό θα επιχειρηθεί.

Θα ορίζαμε ως ΜΜΕ αυτούς τους μεσολαβητικούς μηχανισμούς παραγωγής και εκπο-

μπής μηνυμάτων που έρχονται να καλύψουν την κοινωνική ψυχική ανάγκη της επικοινωνίας. Της ανάγκης ανταλλαγής μηνυμάτων με το περιβάλλον, μιας ανάγκης σύμφυτης με την ανθρώπινη κοινωνική ουσία αλλά και μιας ανάγκης που μεσολάβει και την εκπλήρωση των περισσότερων ανθρώπινων αναγκών-επιθυμιών.

Μια ανάγκη που όπως κάθε ιεραρχικός διαμεσολαβητικός μηχανισμός στην υπηρεσία της κυριαρχίας έρχεται να την καλύψει διαστρεβλώνοντας την για να εξυπηρετήσει την πραγματική ανάγκη αυτού του συστήματος, την ανάγκη της διατήρησής του.

Παρότι ιστορικά η ΜΜΕ λειτουργία εξυπηρετήθηκε από διαφορετικές μορφές παραγωγής και εκπομπής μηνυμάτων θα θεωρήσουμε σαν κεντρικές μορφές στην παρούσα φάση την τηλεόραση, τον τύπο και το ραδιόφωνο και ως αναπτυσσόμενη νέα μορφή το internet, και για αυτό θα σταθούμε περισσότερο σ' αυτά.

Σκοπεύουμε να εξετάσουμε τον ρόλο των ΜΜΕ ως εκφραστών της κοινωνίας του μοναχικού πλήθους, ως εκφραστών της κοινωνίας του μικροαστικού ονείρου του αγώνα όλων ενα-

ντίον όλων, της κοινωνίας που 'χει μετατραπεί απ' τις συνθήκες της ύπαρξής της σε νεκροζώντανη. Σκοπεύουμε επίσης να δούμε το πως τα ΜΜΕ αναπαράγουν αυτή την συγκεκριμένη κοινωνία καθώς και το πως περιφρουρούν την τάξη της συγκεκριμένης αυτής κοινωνίας.

Θα αναφερθούμε επίσης στο πως καταφέρνεται το συγκεκριμένο έργο των ΜΜΕ, μέσω της υποκατάστασης τι είδους αναγκών μέσα από τη χρήση τι είδους μεθόδων.

Παράλληλα θα σταθούμε και στο γιατί των λειτουργιών τους. Ποιών τα συμφέροντα εξυπηρετούν και μέσω ποιών μηχανισμών φέρεται σε πέρας η εξυπηρέτηση αυτών των συμφερόντων.

Ένα άλλο κομμάτι που απασχόλησε τη συζήτησή μας

είναι και κάποιες αντιΜΜΕ κριτικές, τα επιχειρήματά τους και οι στάσεις που προτείνουν και υιοθετούν σε σχέση με αυτά, καθώς και κάποιες θεωρήσεις περί "αντιπληροφόρησης".

Τέλος θα επιχειρηθεί να παρουσιαστεί και η θεωρητικοπρακτική μας αντίληψη σε σχέση με ΜΜΕ την "αντι" πληροφόρηση και τα μέσα της.

Υ.Γ. Στην παρουσίαση θα αναφερθούμε και σε κάποιες εξελίξεις σε σχέση με τα ΜΜΕ στην Ελλάδα, το νέο νομοσχέδιο και τη στάση μας σε σχέση μ' αυτό.

Έχουν κληθεί οι παρακάτω ομάδες και συλλογικότητες:

από ΑΘΗΝΑ:

περιοδικό ΟΡΑ ΝΙΧΙΑ
εκδόσεις ΝΟΤΟΣ
ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
περιοδικό ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ
εφημερίδα ΑΛΦΑ
ομάδα "Απόγονοι του λήσπαρχου Νταβέλη"
ομάδα ΑΡΝΗΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ
ομάδα ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΒΑΝΔΑΛΩΝ
Δίκτυο κινήσεων για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα
περιοδικό DISCORDIA
Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστας
Συνπείρωση Αναρχικών
Στέκι Περιστέρειου
ομάδα Ι5
Βαλκάνιοι Προλετάριοι
Στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων
Υπουργο Χτύπημα
Τα παιδιά της Γαλαρίας
Αναρχική ομάδα Λισίων
Συμμορίες από δυτικές συνοικίες
Αναρχικοί από το Κερατσίνι
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη
δελτίο "ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ"

από ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Κατάληψη villa Βαρβάρα
αναρχική ομάδα "ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ"
αναρχική ομάδα "SUBROSA"
αναρχική ομάδα "ΑΝΤΑΡΣΙΑ"
Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Κέντρο "ΝΑΥΤΙΛΟΣ"
ομάδα Συνδικάτο Σαλταδόρων
Επιτροπή Αλληλεγγύης στον αγώνα των Ζαπατίστας
περιοδικό "ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ"
ομάδα ΜΑΥΡΟΣ ΗΛΙΟΣ
Στέκι στο Βιολογικό
περιοδικό "Με ακούει κανείς διάολε;"

από την υπόλοιπη Ελλάδα:

Ομάδα κοινωνικής παρέμβασης Αγρινίου
Στέκι Ηρακλείου
Στέκι Καβάλας
Αναρχικοί - Ανεξουσιαστές Πάτρας
Στέκι Πτολεμαϊδας
Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Χανίων
Αναρχική ομάδα Χανίων
Ανεξουσιαστικός Οίστρος (Κατερίνη)

Επίσης καλέστηκαν οι σύντροφοι από το "Τραίνο στην πόλη" στην Κύπρο, σύντροφοι από την Τουρκία και ο εκδότης του ελληνόφωνου περιοδικού "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ, ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" στην Αυστραλία

Η ανισότητα μεγαλώνει...

στις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά και στις πιο πλούσιες. Άλλωστε, η ανεργία στις βιομηχανικές χώρες βρίσκεται στα ψηλότερα επίπεδα από τη δεκαετία του '30, δηλαδή την εποχή της μεγάλης οικονομικής κρίσης, και 100 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Από την άλλη, οι 359 μεγαλύτερες εμπορικές επιχειρήσεις του κόσμου κατέχουν το 40% του παγκόσμιου εμπορίου, ενώ οι δέκα πλουσιότεροι άνθρωποι έχουν περιουσία ύψους 133 δισ. δολαρίων, μιάμιση φορά το συνολικό εθνικό εισόδημα των αναπτυσσόμενων χωρών.

Η αναφορά χρησιμοποιεί τον Δείκτη Ανθρώπινης Ανάπτυξης, που έχει ως βασικά κριτήρια την αναμενόμενη διάρκεια ζωής, τη μόρφωση και το εισόδημα, ενώ από φέτος εισάχθηκε και ο Δείκτης Ανθρώπινης Φτώχειας, με σκοπό να δίνεται πληρέστερη εικόνα της κατάστασης του φτωχού πληθυσμού κάθε χώρας. Στην κορυφή της κατάταξης των κρατών με βάση αυτούς τους δείκτες βρίσκονται οι οικονομικά πιο αναπτυγμένες χώρες, όπως ο Καναδάς, η Γαλλία κ.α. Αξιοσημείωτο είναι ότι, σε αντίθεση με την παγκόσμια άθηση των οικονομικών μεγεθών, ο δείκτης σημείωσε πτώση σε 30 κράτη, ανάμεσα στα

οποία η Ρωσία και η Βραζιλία. Αυτή ήταν η χειρότερη επίδοση από την καθιέρωση της ετήσιας Αναφοράς για την Ανθρώπινη Ανάπτυξη, το 1990. Η μεγαλύτερη επιδείνωση παρατηρείται στα κράτη πρώην μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, όπου περίπου το ένα τρίτο του πληθυσμού ζει με λιγότερα από 4 δολάρια τη μέρα. Η φτώχεια έχει αυξηθεί και σε αναπτυσσόμενες χώρες, όπως οι Η.Π.Α. και η Βρετανία (όπου η οικονομική ανισότητα ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς είναι μεγαλύτερη από αυτή στη Νιγηρία!). Στις Η.Π.Α. η ανεργία έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια, με μεθόδους όπως η μερική απασχόληση, αυτό όμως δεν βοήθησε στην ανακούφιση των οικονομικά ασθενέστερων.

Η Αναφορά καταλήγει με προτάσεις για προστασία του εμπορίου των αναπτυσσόμενων χωρών, κάτι που βρίσκεται σε ευθεία αντίθεση με τους στόχους του παγκόσμιου κεφαλαίου, που επιταχύνει την απελευθέρωση των αγορών με τις Ζώνες Ελεύθερου Εμπορίου και την επερχόμενη Μ.Ι.Α. (Multilateral Investments Agreement), που σκοπεύει να θεσμοθετήσει την απόλυτη κυριαρχία του κεφαλαίου στις εθνικές κυβερνήσεις (βλ. Άλφα, φ. 79, 18/1).

Συνταγματικό πραξικόπημα Φουτζιμόρι

Με σύνθημα "Κάτω η δικτατορία!", πολλές χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας του Περού, Λίμα, την περασμένη Τετάρτη και Πέμπτη, για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στις πρόσφατες ενέργειες του προέδρου Φουτζιμόρι, που έχει σκοπό να διεκδικήσει ξανά την προεδρία.

Κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων, οι διαδηλωτές ανέμιζαν κομμουνιστικές σημαίες και χτυπούσαν τύμπανα. Κάποια στιγμή, εμφανίστηκε ένα φέρετρο με τα ονόματα του Φουτζιμόρι και του επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών, Βλαδίμιρο Μοντεσίνιο, το οποίο διαλύθηκε από τις κλωτσιές των διαδηλωτών.

Όταν προσπαθήσαν να πλησιάσουν τη βουλή, βρέθηκαν αντιμέτωποι με μεγάλη αστυνομική δύναμη. Ακολούθησαν συγκρούσεις, με τους διαδηλωτές να χρησιμοποιούν ξύλα και πέτρες, ενώ η αστυνομία δακρυγόνα, αλσάκια και σκύλους. Δεν υπήρξε ανακοίνωση σχετικά με τραυματισμούς και συλλήψεις. Οι διαδηλώσεις έφεραν σε δύσκολη θέση την περουβιανή κυβέρνηση, αφού συνέπεσαν με τη διενέργεια στη Λίμα της 27ης συνδιάσκεψης του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών. Ο υπουργός Εξωτερικών προσπάθησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, λέγοντας ότι οι διαμαρτυρίες είναι απόδειξη της ελευθερίας έκφρασης στο Περού. Αντίθετη ήταν η εκτίμηση βουλευτή της αντιπολίτευσης, που δήλωσε ότι επιτέλους ο κόσμος ξεσηκώθηκε ενάντια σε ένα διαφθαρμένο και αυταρχικό καθεστώς, και έδωσε στον Ο.Α.Κ. να καταλάβει τι συμβαίνει στη χώρα.

Οι διαδηλώσεις, στις οποίες συμμετείχαν στελέχη της αντιπολίτευσης, εργάτες και φοιτητές έγιναν σε αντίδραση στην απόλυση από το Φουτζιμόρι, τριών μελών (από τα επτά) του Συνταγματικού Δικαστηρίου του Περού. Ο Φουτζιμόρι έχει εκλεγεί πρόεδρος δύο φορές, και σύμφωνα με το νόμο δεν έχει δικαίωμα για τρίτη υποψηφιότητα. Αποφάσισε λοιπόν να αλλάξει το νόμο, ενέργεια που θεωρήσαν αντισυνταγματική τα παραπάνω μέλη του δικαστηρίου. Η απόλυση των τριών μελών προκάλεσε την παραίτηση του προέδρου του οργάνου, που δήλωσε: "Αυτό το δικαστήριο ήταν η τελευταία ελπίδα και εγγύηση της νομιμότητας και του σεβασμού προς το σύνταγμα". Ας σημειωθεί ότι το Συνταγματικό Δικαστήριο έχει μόνο ένα χρόνο ύπαρξης. Το προηγούμενο αντίστοιχο όργανο καταργήθηκε το 1992, όταν ο Φουτζιμόρι απέκτησε, με τη βοήθεια της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας του, έκτακτες εξουσίες, με δικαιολογία την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας.

Η Παναμερικανική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα εξέδωσε κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης του Ο.Α.Κ. ανακοίνωση με την οποία ζητά από την περουβιανή κυβέρνηση να μην επεμβαίνει στη λειτουργία του Συνταγματικού Δικαστηρίου, το οποίο θεωρεί σημαντικό για τη διασφάλιση της νομιμότητας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Συνέδριο για τα απειλούμενα είδη ζώων

Τη Δευτέρα 9 Ιουνίου, ξεκίνησε στη Χαράρε, πρωτεύουσα της Ζιμπάμπουε, το ετήσιο συνέδριο της Σύμβασης για το Διεθνές Εμπόριο Απειλούμενων Ζώων (CITES). Κατά τη διάρκειά του δεκαήμερου συνεδρίου πρόκειται να συζητηθούν περίπου 80 προτάσεις, με σημαντικότερες αυτές για μερική άρση της απαγόρευσης του κυνηγιού φαλαινών και του εμπορίου ελεφαντόδοντου.

Την πρώτη πρόταση υποστηρίζουν οι αντιπρόσωποι της Ιαπωνίας και της Νορβηγίας. Ο ιάπωνας αντιπρόσωπος είπε ότι "οι αποφάσεις μας σε αυτά τα σημαντικά ζητήματα πρέπει να βασιστούν όχι σε συναισθηματισμούς, αλλά σε αξιόπιστα επιστημονικά συμπεράσματα, στο σεβασμό του πολιτισμού και των παραδόσεων των λαών και στην αναγνώριση της ύπαρξης διαφορετικών αξιών στον κόσμο (στις ιαπωνικές έχει αποδειχτεί ότι δεν περιλαμβάνεται ο σεβασμός στο περιβάλλον)". "Πρέπει να μη βάζουμε διπλά μέτρα και σταθμά. Είναι πολύ σημαντικό αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις με ένα νέο, πρωτότυπο και δημιουργικό πνεύμα". Κατέληξε ότι δεν υπάρχει κοινή φιλοσοφία για την προστασία του περιβάλλοντος και τελικά κάθε κράτος θα πρέπει να έχει τον τελικό λόγο για τα μέτρα που θα πάρει.

Στο ίδιο πνεύμα, ο πρόεδρος της Ζιμπάμπουε, Μουγκάμπε, είπε, αναφερόμενος στην πρόταση για μερική άρση της απαγόρευσης εμπορίου ελεφαντόδοντου (την οποία υποστηρίζουν επίσης η Ναμίμπια και η Μποτσουάνα, χώρες με πληθυσμούς ελεφάντων), ότι δεν θα πρέπει να στερούνται οι χώρες πρόσβαση στον εθνικό τους πλούτο. Υποστήριξε ότι οι ελέφαντες στην περιοχή είναι 150.000 και ο πληθυσμός τους αυξάνεται σταθερά, και μάλιστα από πριν το 1989 που ψηφίστηκε η απαγόρευση. Επιπλέον, οι περισσότεροι ζουν σε ξερές εκτάσεις και εξαντλούν, λόγω του μεγέθους τους, τα αποθέματα νερού.

Πρόταση της κυβέρνησης της Νότιας Αφρικής να επιτραπεί το εμπόριο μελών του άσπρου ρινόκερου δέχτηκε έντονες αντιδράσεις, καθώς οι σχετικοί έλεγχοι έχουν αποδειχτεί ανεπαρκείς σε αυτή τη χώρα.

Πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις παρακολουθούν το συνέδριο και αντιτίθενται στην άρση των περιορισμών, υποστηρίζοντας ότι ο κίνδυνος για την επιβίωση των ειδών είναι πραγματικός, ειδικά με την αποτελεσματικότητα των σύγχρονων μεθόδων κυνηγιού. Στα θέματα του συνεδρίου περιλαμβάνεται και η προστασία του ινδικού τίγρη, του μαύρου ρινόκερου και της κοινοβικής θαλάσσιας χελώνας, όλα είδη που απειλούνται από τη λαθροθηρία.

Εκλογικός "θρίαμβος" του Σουχάρτο στην Ινδονησία

Με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των εκλογών στην Ινδονησία, άρχισαν και οι καταγγελίες για νοθεία και τρομοκρατική των ψηφοφόρων από το καθεστώς Σουχάρτο, που εξασφάλισε τη μεγαλύτερη εκλογική νίκη του, με ποσοστό 74%. Στις εκλογές επιτράπηκε η συμμετοχή σε άλλα δύο μόνο κόμματα. Από την άλλη, κάποιου που τόλμησαν να καλέσουν σε μποϊκοτάζ των εκλογών συνελήφθησαν.

Ομάδα παρατηρητών από το Ασιατικό Φόρουμ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την Ανάπτυξη κατηγορήσε την κυβέρνηση ότι χρησιμοποίησε το στρατό για να δημιουργήσει ατμόσφαιρα φόβου. 130.000 στρατιώτες κινητοποιήθηκαν για τη διενέργεια των εκλογών, ενώ κατά τη διάρκεια της ιδιαίτερα βίαιης προεκλογικής εκστρατείας, σκοτώθηκαν τουλάχιστον 300 άτομα. Ο ρόλος του, όπως καταγγέλλει το Φόρουμ και άλλες οργανώσεις που παρακολούθησαν τις εκλογές, δεν ήταν απλά η διατήρηση της τάξης, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση. Οπλισμένοι στρατιώτες βρίσκονταν μέσα στα εκλογικά κέντρα και συμμετείχαν στη διαδικασία καταμέτρησης των ψήφων. Το μειονοτικό μουσουλμανικό κόμμα που συμμετείχε στις εκλογές κατηγορείται ότι ψηφοφόροι δωροδοκήθηκαν για να ψηφίσουν τον Σουχάρτο και ότι σε πολλές περιπτώσεις οι εκπρόσωποί του αποκλείστηκαν από τη διαδικασία καταμέτρησης.

Στην Ανατολική Ιάβα και τη γειτονική Μαδούρα, οι καταγγελίες για νοθεία οδήγησαν σε το-

πικές εξεγέρσεις, όπου καταστράφηκαν κυβερνητικά κτίρια και κήκαν αυτοκίνητα. Αργότερα, δόθηκε εντολή από την κυβέρνηση να επαναληφθούν εκεί οι εκλογές.

Την επόμενη μέρα, το Στέιτ Ντιπάρτμεντ κάλεσε τις αρχές της Ινδονησίας να ερευνήσουν τις καταγγελίες για παρατυπίες στις εκλογές, παρέμβαση ουσίας που είχε δοκιμαστεί με λαμπρά αποτελέσματα και μετά την αντίστοιχη εκλογική επιτυχία του Μπερίσα στην Αλβανία.

Πολύ έξυπνος για την αστυνομία

Ο Ρόμπερτ Τζόρνταν υπέβαλε στις αρχές της εβδομάδας μήνυση κατά του δήμου του New London της πολιτείας Νιου Χάβεν των Η.Π.Α., για διάκριση σε βάρος του εξαιτίας της νοσηρότητάς του, με αποτέλεσμα την απόρριψή του από την αστυνομία της πόλης.

Σύμφωνα με τον Τζόρνταν, ο υπεύθυνος προσλήψεων του δήμου, του είπε: "Δε θέλουμε να προσλαμβάνουμε για αστυνομικούς στην πόλη ανθρώπους με μεγάλο Ι.Κ.". Ο εισαγγελέας της πόλης, που αρνήθηκε να σχολιάσει τη μήνυση, καθώς και ο Βοηθός Σερίφη, έχουν υποστηρίξει στο παρελθόν ότι οι υποψήφιοι με μεγάλη επίδοση στο τεστ εξυπνάδας, που είναι ένα είδος σύγχρονου τεστ Ι.Κ., συνήθως παραιτούνται από την αστυνομία μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να πηγαίνουν χαμένα τα πολλά λεφτά της εκπαίδευσής του.

Ο Τζόρνταν βαθμολογήθηκε στο τεστ με 33, ενώ η τακτική του δήμου εδώ και τουλάχιστον πέντε χρόνια είναι να προκρίνονται όσοι βαθμολογούνται με 20 ως 27. Ο μέσος βαθμός των αστυνομικών

είναι 21 με 22. Τώρα ο Τζόρνταν διεκδικεί την κατάργηση της "ρατσιστικής" διάκρισης σε βάρος του και άγνωστου ύψους αποζημίωσης.

Μα για το καλό σας...

Ο πρόεδρος Κλίντον θα πρέπει να αποδείξει το ενδιαφέρον του για τις εργαζόμενες οικογένειες, ζητώντας από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις να άρουν τις αντιδράσεις τους στη νομοθεσία για το "ελαστικό" ωράριο εργασίας, υποστηρίζει ο εισηγητής του σχετικού νομοσχεδίου. Ο ρεπουμπλικάνος γερουσιαστής John Ashcroft είπε επίσης, σε ραδιοφωνική εκπομπή, ότι το "λόμπι των συνδικάτων" πιέζει τους βουλευτές να καταψηφίσουν το νομοσχέδιο, απειλώντας ότι αλλιώς θα αποσύρουν την οικονομική τους υποστήριξη προς αυτούς.

Σύμφωνα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο, οι εργαζόμενοι θα δουλεύουν με ανώτατο όριο τις 80 ώρες ανά δύο εβδομάδες, που θα μπορούν να καταναληθούν με οποιοδήποτε τρόπο, π.χ. 60 ώρες την πρώτη και 20 τη δεύτερη. Ο Ashcroft και οι άλλοι υπέρμαχοι του νόμου υποστηρίζουν ότι με αυτό τον τρόπο θα μπορούν οι εργαζόμενοι με οικογένεια να μοιράσουν καλύτερα το χρόνο τους ανάμεσα στις οικογενειακές τους και την εργασία τους. Είπε ακόμη ότι η σημερινή νομοθεσία που απαγορεύει το ελαστικό ωράριο είναι απόρροια των κοινωνικών συνθηκών της δεκαετίας του '30, όταν ελάχιστες γυναίκες εργάζονταν έξω από το σπίτι.

Οι δύσπιστοι επικριτές του νομοσχεδίου υποστηρίζουν ότι αποκλειστικός σκοπός του είναι γλυτώσουν οι εργοδότες τα έξοδα από τις υπερωρίες.

Ειδήσεις από τις προετοιμασίες

Αργεντινή: Σύμφωνα με ενημέρωση από την "Επιτροπή Αλληλεγγύης στην Εξέγερση των Ζαπατίστας" του Μπουένος Άιρες, στις 20, 21 και 22 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί στην πόλη Rosario συνάντηση ενδιαφερόμενων ατόμων και ομάδων από όλη την Αργεντινή για την προετοιμασία της συμμετοχής στη 2η διηπειρωτική.

Αυστραλία: Αντίστοιχη συνάντηση οργανώνεται από τις επιτροπές αλληλεγγύης που υπάρχουν σε διάφορες πόλεις της Αυστραλίας. Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στη Μελβούρνη, στις 28 Ιούνη.

ΗΠΑ: Συναντήσεις προετοιμασίας θα πραγματοποιηθούν στη Νέα Υόρκη, τη Βοστώνη, το Ώστιν κ.α. Η συνάντηση στο Ώστιν θα πραγματοποιηθεί στις 12 Ιουλίου και οργανώνεται από το ZapNet, την Accion Zapatista, την Earth First!, το info-shop "Συννομοσία των Ίσων" κλπ.

Ιρλανδία: Η συνάντηση προετοιμασίας στην Ιρλανδία πραγματοποιήθηκε ήδη, στις 25 Μάη, στο Δουβλίνο.

Ισραήλ: Έχει συγκροτηθεί οργανωτική επιτροπή στο Τελ-Αβίβ. Για επικοινωνία: τηλ. 972-(0)3-6482749, fax 972-(0)3-6473767, e-mail: gshalif@netvision.net.il

Καναδάς: Στον Καναδά, μετά την 1η διηπειρωτική είχε συγκροτηθεί το "Δίκτυο Αντίστασης στο Νεοφιλελευθερισμό", κύρια στο Μόντρεαλ και στο Κεμπέκ, που έχει αναλάβει τις οργανωτικές ευθύνες. Η επιτροπή του Κεμπέκ έχει δηλώσει τη συμμετοχή 35 ατόμων.

Λίβανος: Η "Ομάδα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα" στη Βηρυτό έχει αναλάβει οργανωτικές ευθύνες. Για επικοινωνία υπάρχει ο αριθμός fax 01585435 (για τον Siham).

Νικαράγουα: Η "Επιτροπή Αλληλεγγύης στη Chiapas" της Μανάγκουα έχει δηλώσει πως τουλάχιστον 4 άτομα από τη Νικαράγουα θα συμμετάσχουν στη διηπειρωτική. Η Επιτροπή ωστόσο τονίζει πως τα συγκεκριμένα άτομα θα μπορέσουν να συμμετάσχουν γιατί έχουν την οικονομική δυνατότητα για το ταξίδι ως την Ισπανία, αλλά θα ήταν πιο σημαντικό αν θα κατέφευγαν να συμμετάσχουν "άτομα που συμμετέχουν σε αγώνες, ώστε να μπορέσουν να ανταλλάξουν εμπειρίες και σκέψεις με αντίστοιχα άτομα. Αυτή τη στιγμή στη Νικαράγουα υπάρχει

Προετοιμασίες σε όλο τον κόσμο για τη 2η διηπειρωτική

Συνάντηση προετοιμασίας γυναικών

Από την 1η ως τις 4 Μάη πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη συνάντηση του "Δικτύου Διεθνιστριών Φεμινιστριών", με κύριο στόχο την προετοιμασία της συμμετοχής στη 2η διηπειρωτική. Αυτό το δίκτυο προέκυψε μέσα από τις ευρωπαϊκές συναντήσεις των ομάδων αλληλεγγύης στους ζαπατίστας.

Συμμετείχαν 30 γυναίκες από τη Γερμανία, την Αυστρία, τη Σλοβακία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και την Ουγγαρία.

Αποφασίστηκε να πραγματοποιηθεί πριν από τη 2η διηπειρωτική μια προσυνάντηση για το δίκτυο γυναικών, στη Βαρκελώνη, από τις 23 ως τις 25 Ιούλη.

Οι γυναίκες που συμμετείχαν στη συνάντηση της Βιέννης προτείνουν το γενικό θέμα της 2ης διηπειρωτικής με τίτλο "Η γυναίκα και οι αγώνες της ενάντια στην πατριαρχία" να αλμαχτεί σε "Ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία", αφού δεν αποτελεί ένα αγώνα που αφορά αποκλειστικά τις γυναίκες.

Προτείνουν επίσης την πραγματοποίηση στα πλαίσια της διηπειρωτικής μιας συνάντησης αποκλειστικά για γυναίκες, γιατί "παρόλο που συμφωνούν το θέμα του φύλου να αποτελεί μια παράμετρο σε όλα τα θέματα της συνάντησης, έχει προτεραιότητα μια εσωτερική συζήτηση μεταξύ γυναικών. Η φωνή των γυναικών θα είναι πιο ισχυρή μέσα από μια τέτοια συνάντηση, παρά μέσω της διάσπαρ-

της συμμετοχής των γυναικών στα διάφορα θέματα της συνάντησης". Αυτή η συνάντηση μόνο για γυναίκες προτείνεται να πραγματοποιηθεί στην Καταλωνία.

Πρόταση για τη συνάντηση γυναικών

Τα πρωινά: εργαστήρια, εκθέσεις, βιντεο-προβολές κλπ. Υπάρχουν ήδη βιντεοκασέτες με τα ακόλουθα θέματα: "Γυναίκες στο Βερολίνο", "Γυναίκες στη Chiapas", "Πορεία γυναικών ενάντια στη φτώχεια στον Καναδά", "Πορνεία στη Βραζιλία", "Πόνος στην ψυχή-εμπόριο γυναικών".

Τα απογεύματα: Κοινές συζητήσεις διαφόρων θεμάτων.

1η μέρα: Ο νεοφιλελευθερισμός

2η μέρα: Αυτονομία, αντιρατσισμός, ιμπεριαλισμός, πολυμορφία...

3η μέρα: Στρατηγικές και παρουσίαση εναλλακτικών προτάσεων (κινήματα, δίκτυα...)

Τα βράδια: Θέατρο, μουσική...

Οι εισηγήσεις στα διάφορα θέματα πρέπει να είναι σύντομες για να υπάρχει χρόνος για συζήτηση. Γι' αυτό οι εισηγήσεις πρέπει να είναι έτοιμες πριν από τη 2η διηπειρωτική ώστε να υπάρχει επίσης η δυνατότητα να διανεμηθούν στα υπόλοιπα σημεία και στα υπόλοιπα θέματα συζήτησης της διηπειρωτικής.

Θέματα για την προσυνάντηση στη Βαρκελώνη

1η μέρα: Δίκτυο γυναικών, συντονισμός, λειτουργία. Ζητήματα αιχμής:

- Είναι δυνατόν να αποδεχόμαστε χρήματα από το κράτος;

- Πώς θα λαμβάνονται οι αποφάσεις; (με πλειοψηφία/με ομοφωνία και δικαίωμα veto, συμμετοχή ατόμων και όχι εκπροσώπων, ανακλητές αποφάσεις...)

- Θα πραγματοποιούμε πολιτικές ενέργειες;

- Ποιές ομάδες και γυναίκες θα συμμετέχουν; (οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν σε οργανώσεις γυναικών; -σε οργανώσεις μικτές που ενδιαφέρονται για το ζήτημα του φύλου; -μπορούν να ανήκουν στο δίκτυο αν συμμετέχουν σε μη-κυβερνητικές οργανώσεις; -αν ανήκουν σε κόμματα που δεν συμμετέχουν στις εκλογές και ενδιαφέρονται για το ζήτημα του φύλου;)

- Με ποίο περιεχόμενο θα φτιαχτεί το δίκτυο γυναικών;

2η μέρα: Προετοιμασία της συνάντησης γυναικών στα πλαίσια της διηπειρωτικής

*****

Από την 1η ως τις 14 Αυγούστου θα πραγματοποιηθεί στη Σουηδία συνάντηση αναρχοσυνδικαλιστριών με συμμετοχή γυναικών από τη Chiapas

*****

ο αγώνας των εργαζόμενων στις ζώνες ελεύθερου εμπορίου για το δικαίωμα στο συνδικαλισμό, ο αγώνας των αγροτών για τη γη τους, ο αγώνας των εργαζόμενων στο "Κανάλι 6", όπου απολύθηκαν όλοι όταν η κυβέρνηση έκλεισε το κανάλι". Η Επιτροπή ζητά την οικονομική στήριξη της συμμετοχής ατόμων από αυτούς τους αγώνες. Όπως τονίζει η επιτροπή "θα ήταν φυσικά πιο εύκολο να αποκτήσουμε χρηματοδότηση αν απευθυνόμασταν σε κόμματα και οργανισμούς που πάντοτε επιδιώκουν την προβολή τους στο εξωτερικό, στέλνοντας τους καλύτερους τους γραφειοκράτες, πάντοτε έτοιμους να κλέψουν το λόγο από αυτούς που πραγματικά αγωνίζονται. Ως Επιτροπή προτιμούμε να παρουσιαστούν άνθρωποι που συμμετέχουν σε αγώνες βάσης".

Νότια Αφρική: Έχει συγκροτηθεί οργανωτική επιτροπή. Για επικοινωνία:

τηλ (+2711)-7163290, fax (+2711)-7163781, e-mail: 029frb@cosmos.wits.ac.za

Ισπανία: "ημέρα της μαύρης κουκούλας"

Την Κυριακή 8 Ιούνη, σε διάφορες πόλεις της Ισπανίας, τα κεφάλια αγαλμάτων σε πλατείες και κεντρικά σημεία, "διακοσμήθηκαν" με μαύρες κουκούλες. Στη Βαρκελώνη πραγματοποιήθηκε και πορεία 600 ατόμων, η οποία ξεκίνησε από το άγαλμα του Κολόμβου, όπου οι διαδηλωτές μετέτρεψαν σε κουκουλοφόρους τους χάλκινους κονκισταδόρες. Η πορεία "για την ανθρωπότητα κι ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό" είχε καλεστεί από την Οργανωτική Επιτροπή για τη 2η Διηπειρωτική, την "Καταλανική Πλατφόρμα ενάντια στο Μάαστριχτ" και την επιτροπή "Χαρτιά για Όλους τους Μετανάστες".

τα ηλεκτρονικά μέσα της διηπειρωτικής με πιο παραδοσιακές μορφές μέσων επικοινωνίας, όπως η έντυπη ή μέσω ραδιοφωνικών εκπομπών, ώστε να υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης στη διηπειρωτική συνάντηση στην μεγάλη πλειονότητα, που δεν έχει δυνατότητα πρόσβασης στο Internet.

Για περισσότερες πληροφορίες:

Accion Zapatista
//www.utexas.edu/students/nave
Zapnet
//www.actlab.utexas.edu/~zapnet

Πρόταση για μια ηλεκτρονική διηπειρωτική συνάντηση

Αυτή η πρόταση στοχεύει στο να συνδέσει με ηλεκτρονικά μέσα ανθρώπους σε ολόκληρο τον πλανήτη στα πλαίσια της 2ης διηπειρωτικής. Είναι μια κοινή πρόταση του ZapNet και της Accion Zapatista, δύο αυτόνομων συλλεκτικών που διαδίδουν πληροφορίες και υποβοηθούν τη συζήτηση για το κίνημα των ζαπατίστας στο κυβερνοδιάστημα. Από

το 1994 έχουμε δημιουργήσει διάφορα interactive και multimedia προγράμματα, ανάμεσά τους ένα CD-ROM και ορισμένα παγκόσμια γνωστά Web sites. Το 1996, διαμορφώσαμε μια πρόταση για ένα "Διηπειρωτικό Δίκτυο Εναλλακτικής Επικοινωνίας", γνωστό από τα ισπανικά αρχικά του ως "RICA". Η τωρινή μας πρόταση στοχεύει να ενσωματώσει στη διηπειρωτική συ-

νάντηση μια μεγάλη ποικιλία από ψηφιακά μέσα επικοινωνίας, με δυνατότητες για διάδοση κειμένων, εικόνων, ήχου και video από την απλή χρήση e-mail έως πιο πολύπλοκα συστήματα αμφίδρομου video.

Όσοι και όσες δεν θα μπορέσουν να παραβρεθούν στη διηπειρωτική, θα μπορούν να στέλνουν κείμενα και σχόλια που θα παρουσιάζονται στη συνάντηση. Η πολλαπλή πρόσβαση σε εγκαταστάσεις τηλεφώνου και ηλεκτρονικών υπολογιστών θα επιτρέπει σε όσους συμμετάσχουν στη διηπειρωτική να χρησιμοποιούν e-mail Web browsers για να επικοινωνούν με άτομα σε μακρινές αποστάσεις.

Τα κείμενα που θα είναι έτοιμα πριν από τη διηπειρωτική και όσα καταγραφούν κατά τη διάρκεια και μετά τη συνάντηση, θα παρουσιάζονται σε δικτυωμένα Web sites σε

ολόκληρο τον πλανήτη. Θα αναπτυχθεί ένα σύστημα ερευνητή με key-words που θα επιτρέπει εύκολη πρόσβαση σε ολόκληρο το αρχείο υλικό της διηπειρωτικής. Κατά της διάρκειας της διηπειρωτικής, θα υπάρχει η δυνατότητα ώστε όσοι/ες το επιθυμούν να εγγραφονται αυτόματα σε λίστες συζήτησης.

Ο εξοπλισμός real-audio θα επιτρέπει τη ζωντανή και μαγνητοσκοπημένη μετάδοση σημαντικών στιγμών της διηπειρωτικής, όπως επίσης και την αποστολή ανάλογου υλικού στα σημεία της συνάντησης από ανθρώπους που δεν θα έχουν τη δυνατότητα να παραβρεθούν. Με το πρόγραμμα CUSeeMe θα υπάρχει δυνατότητα ζωντανής μετάδοσης στιγμιότυπων της συνάντησης σε δημόσιους χώρους σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι σημαντικό να συνδυαστούν

Λογαριασμός τράπεζας για τη Διηπειρωτική

Για τη συγκέντρωση του χρηματικού ποσού που πρέπει να σταλεί από την Ελλάδα για την πραγματοποίηση της 2ης Διηπειρωτικής, θα χρησιμοποιείται, για μια ακόμα βδομάδα, ο λογαριασμός της Εθνικής Τράπεζας με αριθμό 216/342523 12

ον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες μιας σειράς έντονων οικονομικών εξελίξεων που τείνουν να ισοπεδώσουν το κατεστημένο καθεστώς εργασίας. Στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου, κράτος και αφεντικά προωθούν πάνω στη φύση και τη δομή της εργασίας ένα πρωτόγνωρα σκληρό, για τα ελληνικά δεδομένα, πακέτο μεταρρυθμίσεων που στοχεύει ακριβώς στην απόλυτη εξουσία του κεφαλαίου και την οριστική απαξίωση των εργαζομένων. Η σπουδαιότητα της άμεσης εφαρμογής και η έκταση του περιεχομένου του μονάχα με το Ρουσελτιανό -πλην ανεστραμμένο- New Deal θα μπορούσε να συγκριθεί. Παράλληλα όμως, οι αλλαγές αυτές σηματοδοτούν και την ανατολή μιας νέας ιστορικής περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας η κεντρικότητα της εργατικής τάξης, ή, διαφορετικά, το κοινωνικό ζήτημα αποκτά, με διευρυμένο μάλιστα περιεχόμενο, την πρωταρχική του ενότητα και σημασία.

Μπρος σε αυτή την πραγματικότητα όμως, ο κόσμος της εργασίας φαίνεται να έχει υποβαθμιστεί στο ρόλο του κομπάρσου της πολιτικής σκηνής. Παρουσιάζεται αμήχανος και ανίκανος να παρέμβει δυναμικά και να καθορίσει τις δρομολογούμενες εξελίξεις με βάση τις δικές του ανάγκες και τα δικά του ιδιαίτερα συμφέροντα. Παρατηρείται λοιπόν το παράδοξο όσο και μάταιο φαινόμενο οι ηγεσίες των συνδικαλιστικών του οργανώσεων να αναδιπλώνονται σε μια καθαρά αμυντική πολιτική διατήρησης των κεκτημένων και προάσπισης του προνοιακού κράτους, όταν όλα δείχνουν ότι η ύπαρξη και μόνο του κρατικού τομέα διαχείρισης σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης του κεφαλαίου κρίνεται αδιανόητη και οπωσδήποτε ανεπαρκής.

Σε μια εποχή όπως η σημερινή, (κύρια χαρακτηριστικά της οποίας επικεντρώνονται διαδοχικά στην όξυνση των ενδοκαπιταλιστικών συγκρούσεων και στην επικράτηση ενός ολοένα και πιο σκληρού ανταγωνισμού), τα περιθώρια για άσκηση κοινωνικής πολιτικής είναι σχεδόν ανύπαρκτα. Ο Σ.Ε.Β. είναι κατηγορηματικός και δεν παύει να προειδοποιεί την κυβέρνηση καθημερινά: "Χρειάζονται τώρα ριζικές μεταρρυθμίσεις..." αλλάζει τώρα η εργατική νομοθεσία..., είναι ανάγκη να προχωρήσουμε με οποιοδήποτε κόστος...". Κρατικές δαπάνες, παροχές, υπηρεσίες, στην παρούσα συγκυρία είναι ανέφικτα και μονάχα στην ευφάνταστη αφέχεια μερικών και τις κοροϊδίες των πολιτικών θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν. Γιατί πράγματι, εάν σκεφτούμε τις αρχαϊκές τάξεις και του κράτους είναι η ενδυνάμωση της οικονομικής τους ισχύος και η διατήρηση της κυριαρχίας τους στην Βαλκανική, τότε η καταπάτηση των πιο στοιχειωδών κατακτήσεων των εργαζομένων είναι μονόδρομος. Πώς είναι δυνατόν, διερωτώνται επιφανείς εκπρόσωποι του κεφαλαίου και αστοί αναλυτές, να δημιουργηθεί υγιές επενδυτικό κλίμα, να ανέβουν οι οικονομικοί δείκτες όταν συντηρείται το "επαίσχυνο" πλέγμα προστατευτικών διατάξεων που ακυρώνει τις προθέσεις των επιχειρήσεων για κερδοφόρο ανταγωνισμό; Πώς είναι δυνατόν να ενσωματωθεί η χώρα στην ΟΝΕ όταν το οκτάωρο, η ασφάλιση, η εργασία θεωρούνται δεδομένα;

Είναι λοιπόν προφανές ότι σήμερα γίνεται επιτακτικά αναγκαία η αποκάλυψη από τα αγωνιζόμενα κομμάτια του εργατικού κινήματος της ανταγωνιστικής φύσης του "εκουγχρονισμού" και της "αναδιάρθρωσης" προς τα συμφέροντα των εργαζομένων. Είναι όμως και εξίσου φανερό ο κίνδυνος να πέσουν οι όποιες μας αντιστάσεις στο κενό εάν δε λάβουμε σοβαρά υπόψη μας τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στο εσωτερικό του προλεταριάτου τις τελευταίες δεκαετίες. Απαιτείται λοιπόν μια συνοπτική εικόνα της εργασίας, μια συνολική θέαση της εργατικής τάξης έτσι ώστε να συγχρονίσουμε τη δράση μας με τις επιταγές και τα δεδομένα του σήμερα, εγκαταλείποντας τα παρωχημένα σχήματα του παρελθόντος. Γιατί, εάν μια εικοσαετία πριν ο εργατικός κόσμος εμφανιζόταν ενιαίος και με διακριτά δομικά χαρακτηριστικά, σήμερα το εργατικό κίνημα, η εργατική τάξη ούτε ενιαία ούτε αδιαίρετη είναι. Οι τεχνητοί διαχωρισμοί, η έντονη πολυδιάσπαση, η διαφορετική φύση των συμφερόντων της, που πολλές φορές εμφανίζονται σχεδόν αντιθετικά μεταξύ τους, εξηγούν εν μέρει τόσο τον περιβόητο κοινωνικό αυτοματισμό που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για να σπάσει τα απεργιακά μέτωπα, όσο και την α-

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

δυναμία εκφοράς ενός αυτόνομου λόγου και υπέρβασης της κρίσης επαναστατικά. Στο παρόν κείμενο επιχειρούμε μια πρώτη, αποσπασματική περιγραφή της κατάστασης που επικρατεί στο εργατικό κίνημα σήμερα, επιχειρώντας μια κατά το δυνατόν νηφάλια όσο και προσεχτική προσέγγιση.

Η εργατική τάξη γνωρίζει μετά από πάρα πολλά χρόνια μια δομική διαίρεση: Μια διαίρεση ανάμεσα στην εργατική τάξη που δουλεύει μόνιμα και σταθερά σε ένα συγκεκριμένο πόστο και χώρο εργασίας (εργοστάσιο, επιχείρηση, οικοδομή), την εργατική τάξη που διαθέτει μια σχετική όσο και επισφαλής εξασφάλιση. Από την άλλη, ένα αυξανόμενο κομμάτι "μη εξασφαλισμένων", μια εργατική τάξη ανέργων νέων, γυναικών, μεταναστών εργατών που βολοδέρνει ανάμεσα στο φασόν και τη μαύρη εργασία, μια εργατική τάξη που βρίσκεται πέρα από κάθε αστική νομιμότητα. Ένα πολύ μεγάλο κομμάτι ανθρώπων που εργάζεται δίχως οποιαδήποτε ασφάλιση, που απειλείται με την απέλωση, την απόλυση χωρίς καμιά αποζημίωση. Αν υπολογίσουμε σήμερα αυτό το κομμάτι της εργατικής τάξης που δουλεύει στη μαύρη, δίχως εξασφάλιση εργασία, σε 700.000 άτομα, είναι εύκολο να καταλάβουμε τι πραγματικά αντιπροσωπεύει σε μια χώρα που το σύνολο του εργατικού της δυναμικού δεν ξεπερνά τα 4,5 εκατομμύρια. Αυτός ο κάθετος διαχωρισμός της εργατικής τάξης είναι τεράστιος σημασία για το κεφάλαιο. Επιτρέπει στους επιχειρηματίες να πολλαπλασιάζουν τα κέρδη τους, αλλά και να ρίχνουν τα βάρη της κρίσης στο πιο αδύναμο κομμάτι των εργαζομένων, που σταδιακά απομονώνεται από το υπόλοιπο προλεταριάτο. Με τον τρόπο αυτό και διασπά αποφασιστικά τους εργάτες και ξεπερνάει κάθε περιορισμό σεβασμού ωραρίου, ασφάλισης, συνδικάτου, κάτι δηλαδή που δεν μπορεί να κάνει εκεί που βρίσκεται η οργανωμένη εργατική τάξη. Στην παρούσα δε συγκυρία είναι πολύ ορατή η δυσκολία που αντιμετωπίζει το κράτος να εφαρμόσει αυτό το καθεστώς στους κόλπους της οργανωμένης εργασίας και άλλοτε αναγκάζεται να καταφύγει σε άθλια προσχήματα, όπως αυτά του κοινωνικού διαλόγου, και άλλοτε στην άμεση χρήση βίας και καταστολής.

Εδώ αξίζει να προσθέσουμε ότι όσο η κρίση βαθαίνει, όσο η ανάγκη για κέρδη διευρύνεται, τόσο η έκταση του φαινομένου θα αυξάνει. Στο φασόν, στα σπίτια, για την κατασκευή των πάντων, δουλεύουν χιλιάδες άτομα, κυρίως γυναίκες και νέες κοπέλες. Στα χω-

φια, τα πτηνοτροφεία και τις μικρές βιομηχανικές μονάδες της Αττικής δουλεύουν στη συντριπτική τους πλειοψηφία Αλβανοί και ξένοι. Και βέβαια, χιλιάδες νέοι, πτυχιούχοι και μη, δουλεύουν σε δουλειές του ποδαριού για ένα κομμάτι ψωμί. Αυτός είναι λοιπόν ο πρώτος μεγάλος διαχωρισμός που διαπερνάει και διασπά σήμερα την εργασία. Ο διαχωρισμός ανάμεσα στην εργατική τάξη που έχει σταθερή δουλειά και καθεστώς και στους λούμπεν, τους απασχολησίμους, χωρίς τίποτα το σταθερό και κατακτημένο.

Ευρύτερα όμως, εμφανίζεται ένας δεύτερος διαχωρισμός ανάμεσα στην εργατική τάξη του ιδιωτικού τομέα, της ιδιωτικής βιομηχανίας, της παροχής υπηρεσιών και στους εργάτες των εθνικοποιημένων επιχειρήσεων και τους υπαλλήλους στους δημόσιους οργανισμούς. Και εδώ πάλι διαχωρισμός. Από τη μια πλευρά βρίσκονται οι εργάτες του βιομηχανικού τομέα, που μπροστά στις απολύσεις και την κρίση πραγματοποιούν ελάχιστους επιθετικούς αγώνες και περιορίζονται κύρια σε αμυντικές κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις την ανεργία, για δουλειά. Πρόσφατο παράδειγμα οι τελευταίες κινητοποιήσεις των ναυτεργατών, της Softex, της Good Year.

Από την άλλη, οι μόνοι τομείς που έχουν σήμερα τη δυνατότητα να διεκδικήσουν επιθετικά είναι εκείνοι του δημόσιου: οι τραπεζικοί, οι εκπαιδευτικοί κλπ. Γι' αυτό και τα τελευταία χρόνια και παρόλο τον έλεγχο αυτών των τομέων από τον κρατικό συνδικαλισμό, εδώ πραγματοποιήθηκαν οι σκληρότεροι και οι επιθετικότεροι αγώνες. Στα μέσα συγκοινωνίας, στα σχολεία, στις Δ.Ε.Κ.Ο., έγιναν απεργίες με αιτήματα αυξήσεις μισθών, μείωσης των ωρών δουλειάς, θεσμικές κατακτήσεις κ.λ.π. Αυτόν τον διαχωρισμό όμως εκμεταλλεύεται η κυβέρνηση και το κράτος όταν προσπαθούν να αντιπαραθέσουν τους υπηλόμενους εξασφαλισμένους δημοσίους υπαλλήλους στους χαμηλόμισθους πλην "ήσυχους" εργάτες της βιομηχανίας. Η επίθεση ενάντια στις λεγόμενες συντεχνίες, που τόσο διαφημίζουν τα ΜΜΕ, ενάντια στις προνομιούχους, αποσκοπεί ακριβώς να στρέψει τη βιομηχανική εργατική τάξη, τους οικοδόμους, τους απασχολήσιμους ενάντια σε ένα κομμάτι μισθωτών που διεκδικεί και να μετατρέψει αυτή τη διάσπαση σε στοιχείο ανταγωνισμού εντός της.

Αυτή η τριχοτόμηση των εργαζομένων, (από τη μια οι απασχολήσιμοι, από την άλλη οι εργάτες του ιδιωτικού τομέα και τέλος οι δημόσιοι υπάλληλοι) βοηθάει πολύ το κράτος και τα κόμματα. Εμποδίζει την ενοποίηση της εργασίας και οδηγεί τα πιο αποδυναμωμένα κομμάτια της ακόμη και σε ανταγωνισμό μεταξύ τους.

Από τη μία οι ξένοι, οι νέοι, οι γυναίκες, ριγμένοι στην περιθωριοποίηση και την ποινικοποίηση.

Από αυτούς στρατολογούνται τα εξλαστήρια θύματα του συστήματος. Αυτοί χτυπιούνται από την αστυνομία και τις πιο άγριες μορφές καταστολής.

Παράπερα οι βιομηχανικοί εργάτες, απομονωμένοι, απλοί θεατές των οικονομικών δρωμένων, ελεγχόμενοι από το ΚΚΕ και το ΠΑΣΟΚ, με το φόβο της απόλυσης, με σωματεία ανάκα να να κινηθούν. Τέλος, οι καθεαυτοί εξασφαλισμένοι, αυτοί που χωρίς το φόβο των απολύσεων διεκδικούν αυξήσεις, αλλά που παράλληλα βρίσκονται υπό την ασφυκτική εποπτεία των συνδικαλιστικών γραφειοκρατιών, και που μέσα από τη συμμετοχή σε όργανα απόφασης και διοίκησης, αποτελούν κομμάτια της κρατικής και τεχνοκρατικής ελίτ και δεν ενδιαφέρονται για τη μάζα των εργαζομένων. Είναι όμως και αυτοί που τώρα θα βιώσουν στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου τον περιορισμό των προνομίων τους.

Είναι λοιπόν εύλογο ότι αυτοί οι τεχνηέντως υπαρκτοί διαχωρισμοί αποτελούν ένα θανατηφόρο όρο για το εργατικό κίνημα. Και βέβαια, δεν μπορεί να σπάσουν από τα πάνω. Μονάχα ένα ευρύτερο κίνημα που θα αγκαλιάσει και αυτά τα πιο ανοργάνωτα και πιο εκμεταλλευόμενα κομμάτια της εργασίας θα μπορέσει να επανακτήσει την ενότητα της εργατικής τάξης, της μόνης φερέγγυας προοπτικής για μια νικηφόρα αντιμετώπιση της κοινωνίας στους όσους των αφεντικών και την αποτίναξη της δικτατορίας τους.

Σήμερα, σε συνθήκες ανεργίας και ανασφάλειας, το κεντρικό αίτημα ενοποίησης της εργαζόμενης κοινωνίας είναι η επέκταση της εξασφάλισης για όλους τους εργάτες. Εξασφάλιση ενάντια στην ανεργία, όχι βέβαια με τους όρους που υπαγορεύουν τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, αλλά αντίθετα με επέκταση του επιδόματος ανεργίας σε όλους τους εργάτες, νέους, γυναίκες χωρίς προϋποθέσεις. Σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, όπου το κράτος ελέγχει όλους τους τομείς της οικονομίας και εμφανίζεται με τη συνδρομή του ιδιωτικού κεφαλαίου ως βασικός παράγοντας αναπαραγωγής και διακίνησης κεφαλαίων, το εργατικό κίνημα δεν μπορεί παρά να αγωνίζεται και ενάντια του. Η αντίθεση ενάντια στον κρατισμό είναι όρος ανάπτυξης, οι εργαζόμενοι μπορούν να προβάλλουν τα δικά τους αιτήματα πέρα και ενάντια στο κράτος.

Η "εθνική ομοψυχία" για "αύξηση της παραγωγής", για "ανάκαμψη της οικονομίας" κλπ, είναι υπόθεση ξένη προς τα συμφέροντα και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και σαν τέτοια πρέπει να αντιμετωπισθεί. Εχθρός του εργατικού κινήματος δεν είναι ούτε οι λεονταρισμοί των Τούρκων στρατηγών στο Αιγαίο, ούτε βέβαια το περιώνυμο "Μακεδονικό". Ο πραγματικός εχθρός του προλεταριάτου είναι ο συρφετός των αδιάστατων καιροσκόπων που προκαλούν βάνουσα το δημόσιο αίσθημα, σκανδαλίζουν την κοινωνία, εξοργίζουν τον αγρίως φορολογούμενο με τις μυθώδεις βίλες τους, τα πλωτά παλάτια, τις οργιαστικές κοσμικότητες και την αποκάλυπτη χρηματοδότηση των ΜΜΕ και του τύπου. Ευρύτερα, εχθρός της κοινωνίας είναι η άθλια δρόκα των αποτυχημένων λογιστών της εξουσίας που έχουν το θράσος να εμφανίζουν τις οδηγίες των ευρωπαϊκών τραπεζικών ως μονόδρομο, που παρουσιάζουν την απόκλιση από τους δείκτες της κοινωνίας του υπερθετικού ως εθνική καταστροφή, που φυλακίζουν με περίσσεια βαρβαρότητα κάθε χειραφετητική εκδήλωση που αντιστέκεται ενεργά στο σάπιο κόσμο του εμπορεύματος και τις αξίες του.

Σε μια συγκυρία σαν αυτή που έρχεται, οι νέοι, οι γυναίκες, οι άνεργοι, δεν έχουν άλλο δρόμο από την αυτοοργάνωση τους σε αντιπαράθεση με το κράτος και το κεφάλαιο. Διεκδικώντας ταυτόχρονα την διατήρηση των κατακτήσεων που εκφράστηκαν ως κράτος-πρόνοια, αρνούμενοι και αντιπαλεύοντας την επίθεση του νεοφιλελευθερισμού, προτάσσουμε το όραμα για κατάργηση του κράτους και κοινωνικό έλεγχο της παραγωγής. Οι αξίες και τα ιδανικά μιας κοινωνίας που συγκροτείται και οργανώνεται στη βάση των αρχών της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης γίνονται αποφασιστικά επίκαιρα. Τα οράματα δεν πέθαναν όπως θέλουν οι γραφιάδες της μεταμοντέρνας σφασίας να μας πείσουν, αντίθετα η ουτοπία της ατομικής κοινωνίας, της αναρχίας, πάντα θα ζει και θα ελπίζει.

